

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Máří Magdaléna v rockové opeře
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Vendula Příhodová

Zpěv přináší pocity radosti a štěstí, které nikdy neomrzí

OPERA

Být, či nebýt?
Premiéra opery HAMLET

ČINOHRA

Panděro moci
KRÁLE UBU

BALET

Den otevřených dveří
MEZINÁRODNÍ DEN TANCE

EXTRA

Do Ostravy zavítá autor
LESÍKU Jesper Halle

Připravte se ke startu. Nové Audi A4 Avant.

Více prostoru, více stylu a více sportovního ducha – to je nové Audi A4 Avant. Kromě dokonalého spojení elegantního designu a promyšlené funkcionality nabízí nové Audi A4 Avant ještě mnohem více. Audi virtual cockpit s displejem o velikosti 12,3 palce a 3D zvukový systém Bang & Olufsen posunou Vaše vnímání vnitřního prostoru do nadpozemských sfér.

Auto Heller
Cihelní 3160/49b, Ostrava
Tel.: +420 596 606 171
email: audi@autoheller.cz
www.audi.cz/heller

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Audi A4 Avant: 3,7-6,4 l/100 km, 95-147 g/km. Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy. Foto je pouze ilustrativní.

Audi Náskok díky technice

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

psát úvodník pro březnové a dubnové (jarní číslo) našeho časopisu má pro mě zvláštní rozpor! I když jsme se s předešlým měsícem dostali do druhé poloviny stávající sezóny, troufám si tvrdit, že právě premiéry března a dubna (v opeře, operetě/muzikálu a činohře) slibují být dlouho očekávanými opravdovými divadelními událostmi – a věřím, že i jejími vrcholy. Zároveň v tomto čísle našeho časopisu již tradičně poprvé představujeme premiéry a repertoár sezóny následující, včetně jejího vizuálu.

Divadlo je v centru! Takový je slogan – téma, jež jsme zvolili pro příští již 98. sezónu Národního divadla moravskoslezského – sezónu 2016/2017! **Divadlo je v centru!** V centru města! V centru dění! V centru pozornosti! V centru kulturního života! V centru divadelního života nejen Ostravy! Zapojujeme se takto i do permanentních a dle mě potřebných debat o centru Ostravy, jeho oživení. Naším aktuálním příspěvkem k tomuto tématu je skutečnost, že každý den, kdy v jednom či obou

divadlech hrajeme, přichází do centra kvůli nám až 1 100 lidí. Naše divadlo a jeho produkce jsou dostatečným důvodem, proč do centra přijít. Obě naše divadelní budovy se v centru města nacházejí a divadlo se v nich hraje přes 100 let (přesněji v jedné 122 a ve druhé 109)!

A v centru Vaší pozornosti by i teď rozhodně měly zůstat premiéry těchto jarních měsíců. Počínaje operním **Hamletem** skladatele Ambroise Thomase (v Ostravě nastudovaným poprvé!) ve formátu velké francouzské romantické opery, jehož inscenace je zároveň operním debutem významného, s Ostravou dlouhá léta spojeného činoherního, rozhlasového, televizního a šumného režiséra Radovana Lipuse. A je to zároveň operní příspěvek NDM k projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016.

Dále následuje první ostravské nastudování legendárního muzikálu – rockové opery **Jesus Christ Superstar**. Originální „ostravská“ koncepce inscenace a její obsazení (všichni ve svých rolích vystoupí poprvé!) bude, věříme, „**Ježíšem**“ nové generace pro druhé desetiletí 21. století přímo z Ostravy a v Ostravě a nejen pro Ostravu! Soubor opereta/muzikál, hned po tomto náročném úkolu, se ještě v druhé polovině dubna představí ve světové premiéře originálního hudebního divadla – autorského projektu známého jedinečného tvůrce, autorského herce a libretisty Jaroslava Duška s hudbou Ondřeje Smeykala a Maria Buzziho. Životní příběh Clemense Kubyho o jeho sebevyléčení zlomeného obratle **L2** – nazývaného **Brána života** – přináší svým originálním tématem

i formou svého zpracování novou dimenzi i žánr – není to ani opera, ani opereta, ani muzikál – na jeviště přichází **úzdavné operum!**

Stranou nezustane soubor činohry, který poprvé přivede na naše jeviště jeden ze základních dramatických textů moderní literatury, jenž měl zásadní vliv na avantgardu 20. století, byť byl napsán na konci století 19. – dnes čím dál aktuálnějšího **Krále Ubu** Alfreda Jarryho v režii Jana Friče, jednoho z nejoriginálnějších tvůrců mladší generace, který se v našem divadle představí poprvé.

A na závěr bych připomněl jedno datum a s ním jedno výročí, které se stalo inspirací pro velký společný projekt ostravské kulturní scény SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Dne 23. dubna 1616 zemřel ve Stratfordu nad Avonou jeden z největších dramatiků, básník a divadelní podnikatel William Shakespeare. Narodil se zřejmě ve stejný den roku 1564, soudě podle data jeho křtu, které víme přesně, a tím byl 26. duben.

Věřím, že i tyto měsíce bude Národní divadlo moravskoslezské v centru Vaší pozornosti!

Přeji Vám inspirativní čtení i krásný vstup do jara provázený řadou divadelních zážitků!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLYSY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook **Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

NDM

Člověk si v dnešní době připadá často ošizený... v obchodech, na úřadech, také když si objedná třeba nějakého řemeslníka. V divadle jsem se necítila ošizená ještě nikdy. Po zhlédnutí představení odcházím vždy nadšená, dojatá, plná úcty k těm, kteří představení s velkým nasazením a poctivou plní připravili. Velmi za to všem, kdo pro Národní divadlo moravskoslezské pracují, děkuji. Eva Porembská

TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA

Děkujeme za dnešní překrásný večer v divadle, moc jsme si operu *Tři přání* užili. Ani jsem netušila, že to bude tak velkolepé. Výborné pěvecké výkony, krásné kostýmy, vynikající orchestr a zážitek na dlouhou dobu. Vřele doporučím dál. Rádi si na operu zajdeme zase, stojí to za to. Julie Vilkošová

ŠKOLA PRO ŽENY

Včerejší představení *Škola pro ženy* bylo fantastické a velká poklona před všemi herci, zapamatovat

si tak obtížný text... © V březnu se těšíme na Deník mého otce. Jana Trvajová

PLES V OPEŘE

Nedá mi to, abych nepochválila Ples v opeře. Protože jsem pamětník, tak už jsem tuto operetku viděla v NDM před mnoha lety, ale toto nové zpracování mě naprosto nadchlo. Hlavně herecky je to skvěle podané a všichni jsou tak výborní a vtipní, že když jedu domů po tomto představení, tak se v duchu směji ještě celou cestu. © Díky. Dana Pravňanská

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioteka.cz) jednoho z diváků audioknihou. Tentokrát jsme za velký dík celému divadlu odměnili naši divačku Evu Porembskou, ke které putuje CD *Čarodějná země* Oz. Gratulujeme!

POZOR! VÝZVA!

NDM vstupuje do projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Napište nám, která inscenace Shakespearova titulu byla v NDM ta nejpovedenější! Tři nejzajímavější odpovědi uveřejníme v našem časopise a odměníme audioknihou **William Shakespeare: Sonety**, kterou věnuje vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis.

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte nás na Twitteru!

 @ndmova

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřímlová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Andrea Dortová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Andrea Dortová, Lenka Dřímlová, Patrick Fridrichovský, Martin Klimeš, Pavlína Macháčová, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvozník, Marek Pivovar, Zuzana Rausová, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová, Tereza Strmisková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 25. ledna 2016
Vychází: 2. března 2016
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobaroční prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

CENY THÁLIE 2015

Držte nám palce!
Šanci na Cenu Thálie 2015 mají čtyři umělci Národního divadla moravskoslezského. Fandit jim můžete 26. března 2016 v Národním divadle v Praze nebo u přímého přenosu České televize.

BALET ŽENY
Amelia Waller
Role: **Tulák**
Název inscenace: **Chaplin**

BALET MUŽI
Koki Nishioka
Role: **Chaplin**
Název inscenace: **Chaplin**

OPERA ŽENY
Iordanka Derilova
Role: **Renata**
Název inscenace: **Ohnivý anděl**

OPERETA-MUZIKÁL ŽENY
Martina Šnytová
Role: **Fanny Briceová**
Název inscenace: **Funny Girl**

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Bohuslav Martinů (1890–1959)
TRÍ PRÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Operní hity 20. století, kouzla s novými světy, které vstoupí do vaší mysli ušima...
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 15. a 17. října 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém překladu Václava Renče s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
ROBERTO DEVEREUX
Provdala jsem se za anglické království, můj korunační prsten je mým snubním prstenem...
Hudební nastudování: Sander Teepen
Režie: Peter Gábor
Premiéry 10. a 12. prosince 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Ambroise Thomas (1811–1896)
HAMLET
Největší tragédie všech dob ve francouzské lyrické opeře
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Radovan Lipus
Premiéry 3. a 5. března 2016 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování ve francouzském originále s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)
BRANIBOŘI V ČECHÁCH
My nejsme luza! My jsme lid! Ve jménu práva pokoj voláme!
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 9. a 11. června 2016 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyer 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

NOVÁ ADRESA

HAMLET
Thomas Weinhappel (Hamlet)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (BŘEZEN – DUBEN 2016)

Ambroise Thomas
HAMLET

Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Klecker
/ David Švec

Režie: Radovan Lipus
3. 3. (18.30) – premiéra,
5. 3. (18.30) – druhá premiéra,
17. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)

Gaetano Donizetti
ANNA BOLENA
Hudební nastudování: Oliver Dohnányi
Dirigent: Jakub Židek
Režie: Ivan Krejčí
11. 3. (18.30), 14. 4. (18.30)

Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
Režie: Linda Keprtová
12. 3. (18.30), 10. 4. (16.00)

Gaetano Donizetti
ROBERTO DEVEREUX
Hudební nastudování: Sander Teepen
Dirigent: Jan Šrubař / Sander Teepen
Režie: Peter Gábor
13. 3. (15.00), 16. 3. (18.30), 23. 3. (18.30),
5. 4. (18.30), 21. 4. (18.30)

Umberto Giordano
ANDREA CHÉNIER
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Dirigent: Zbyněk Müller / Sander Teepen
Režie: Ivan Krejčí
15. 3. (18.30)

Bohuslav Martinů
TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Jiří Nekvasil
19. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 13. 4. (18.30),
22. 4. (18.30)

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Nové hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Jakub Klecker
Režie: Carmen Or
15. 4. (18.30)

Giuseppe Verdi
NABUCCO
Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Židek
Režie: Michael Tarant
23. 4. (18.30), 24. 4. (16.00),
26. 4. (18.30) – derniéra

ÚVODNÍ SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

Tip Jakuba Kleckera na měsíc duben:
NABUCCO – inscenace Michaela Taranta (režie),
Milana Čecha (scéna) a Tomáše Kypty (kostýmy) se
od své premiéry v roce 1998 dočká již 113. představení
na prknech Divadla Antonína Dvořáka, nenechte si proto
ujít poslední 3 reprízy!

Vážení diváci,
jarní měsíce budou zahaleny v závoji tři královen – Anny Boleynové, Marie Stuartovny a Alžběty I., z nichž dvě se po delší odluce navrací na naše jeviště, a můžete je dokonce vidět všechny tři v operním vikendu (11. – 13. 3.). Ve znamení dvou trojek se nese i naše nová premiéra v rámci projektu kulturních institucí města Ostravy SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Nejslavnější tragédie Williama Shakespeara *Hamlet* uvádíme již od 3. 3., a to ve francouzském zpracování lyrické opery Ambroise Thomase z roku 1868. Velmi mne těší, že se v hlavních rolích představí mladí sólisté, kteří zde debutují. Do třetice všeho dobrého se také několikrát objeví roztančený „avantgardní muzikál“ *Tři přání aneb Vrtkavosti života* Bohuslava Martinů, jehož záznam bude také 9. 4. vysílán na rozhlasových vlnách!

Ze stálého repertoáru nabízíme naposledy operní legendu *Nabucco*, kterou jsme ve věku její dospělosti – po 18 letech – vypustili k opernímu nebi. Leť, myšlenko, na zlatých křídlech!

S úctou a přáním pěkných Velikonoc
Váš

Jakub Klecker

Jakub Klecker

Reprízy 23. 4. (18.30), 24. 4. (16.00) a 26. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii uprostřed Morenike Fadayomi jako Abigail

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

ROBERTO DEVEREUX

DOVRŠENÍ DONIZETTIHO TRILOGIE
NA NÁMĚTY ZE ŽIVOTA ANGLICKÝCH
A SKOTSKÝCH KRÁLOVEN

Děj Donizettiho opery Roberto Devereux je vystaven na proměňujících se vztahových rovinách a posléze se stáčí kolem povstání v roce 1601. Stárnoucí panenskou královnu Alžbětu ukazuje jako emocionálně zraněnou ženu, která prožívá psychická muka poté, co podepsala rozsudek smrti nad svým posledním milencem Robertem Devereuxem, II. hrabětem z Essexu.

Neprávem opomíjená opera *Roberto Devereux* uzavírá svou belcantovou poetikou třídní cyklus Donizettiho oper na náměty ze života anglických a skotských královen Anny Boleynové, Marie Stuartovny a Alžběty I. Všechny tři opery na ostravském jevišti zazněly vůbec poprvé.

První opera trilogie *Anna Bolena* (*Anna Boleynová*) byla uvedena 6. 6. 2013 ve kvalitním obsazení v čele s Janou Šrejmovou Kačírkovou, která byla oceněna za ztvárnění hlavní role v této inscenaci Cenou Thálie. Jak napsal kritik Vladimír Ríliak: „Divák přestane vnímat čas a jenom poslouchá krásné belcanto, křišťálové výšky a dramatická gesta hlavní hrdinky.“ Operní příběh nevinné anglické královny odsouzené k smrti necitelným manželem Jindřichem VIII. zazněl v hudebním nastudování Olivera Dohnányiho se skvělým sólistickým týmem, který následně spolupracoval i na uvedení dalších dvou „královských oper“: *Anna Bolena* (Agnieszka Bochenek-Osiec-ka / Jana Šrejma Kačírková / Elona Korzhových), *Jana Seymourová* (Kateřina Jalovcová / Michaela Kapustová), *Lord Richard Percy* (Philippe Do / Luciano Mastro). Režie se ujal Ivan Krejčí.

OPERNÍ VÍKEND S ANGLICKÝMI A SKOTSKÝMI KRÁLOVNAMI

Pátek 11. 3. 2016 **ANNA BOLENA**
Sobota 12. 3. 2016 **MARIA STUARDA**
Neděle 13. 3. 2016 **ROBERTO DEVEREUX**

Další uvedení trilogie:

Úterý 5. 4. 2016 **ROBERTO DEVEREUX**
Neděle 10. 4. 2016 **MARIA STUARDA**
Čtvrtek 14. 4. 2016 **ANNA BOLENA**

Při zakoupení vstupenek na všechny 3 inscenace v jakémkoli termínu obdržíte mimořádnou slevu 30 %

Následovalo uvedení *Marie Stuarty* (*Marie Stuartovny*), jejíž premiéra se uskutečnila 18. 12. 2014 v hudebním nastudování Tomáše Braunera. Vedle Michaely Kapustové se v roli královny Alžběty objevily i hvězdná slovenská mezzosopranistka Jana Kurucová a Silvia Beltrami (Itálie) a v těle její soupeřky, skotské královny Marie, opět Jana Šrejma Kačírková, srbská sopranistka Sonja Šarić a Agnieszka Bochenek-Osiec-ka. Strhující duel dvou královen byl osobitě pojat mladou režisérkou Lindou Keprtovou.

V přípravách třetího titulu, nazvaného *Roberto Devereux*, zaměřujícího se však především na osobu královny Alžběty, se otvírala cesta znovu oslovit zajímavé hostující pěvce. Učinili jsme tak na podzim roku 2014, kdy jsme vypsali konkurz na role Alžběty a vévodkyně Sárý. Tímto se na ostravském jevišti poprvé představila Seyoung Park, německá sopranistka korejského původu, a slovenská mezzosopranistka Jadranka Juras, která dlouhou dobu působila jako popová a jazzová zpěvačka. Pro dirigenta Sandera Teepena je to debut v hudebním nastudování opery. (em)

„Nastudování Roberta Devereuxe v Ostravě se jeví jako skutečně mimořádné. Vznikla inscenace pozoruhodně dramaticky sevržená, pěvecky impozantní a režijně přesvědčivá. Celému nastudování vévodil obrovský dramatický talent Jany Šrejmy Kačírkové a sugestivního Martina Bárty. Hudební nastudování Sandera Teepena bylo naprosto spolehlivé. Roberta Devereuxe lze oprávněně považovat za ostravskou operní událost tohoto roku.“

Milan Bátor: Premiéra opery

Roberto Devereux v Ostravě:

Pulzující drama v brilantním ztvárnění

www.ostravan.cz

SOUTĚŽ O VSTUPENKY na celou trilogii!

Pro ty z vás, kteří nejoriginálněji nakreslí či jinak výtvarně ztvární královnu Alžbětu (nemusíte jen malovat, můžete modelovat, tvořit koláže, fotografie – fantazii a kreativitu se meze nekladou), má naše porota přichystány skutečné operní skvosty – **1. místo: vstupenky na všechny 3 tituly trilogie, 2. místo: vstupenky na 2 tituly trilogie (Maria Stuarta, Anna Bolena), 3. místo: vstupenky na 1 titul: Roberto Devereux.** Vaše výtvary vyfotíte nebo oskenujete a zašlete na e-mail dramaturgyně opery Evy Mikuláškové (eva.mikulaskova@ndm.cz). Všechna díla se objeví na facebookových stránkách Opera Národního divadla moravskoslezského a facebookových stránkách Ateliér pro děti a mládež při NDM.

Více informací na www.ndm.cz

Elona Korzhových (Anna Bolena) v opeře ANNA BOLENA
Foto Martin Popelář

Jana Šrejma Kačírková (Maria Stuarta) v opeře MARIA STUARDA
Foto Martin Popelář

Seyoung Park (Alžběta) v opeře ROBERTO DEVEREUX
Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

Ambroise Thomas (1811–1896)
HAMLET
Největší tragédie všech dob ve francouzské lyrické opeře

Hudební nastudování	Tomáš Brauner
Dirigent	Tomáš Brauner / Jakub Klecker / David Švec
Režie	Radovan Lipus
Scéna	David Bazika
Videoprojekce	Otakar Mlčoch
Kostýmy	Eva Kotková
Pohybová spolupráce	Igor Vejsada
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Eva Mikulášková

Osoby a obsazení:	
Claudius	Martin Gurbal' / Jan Štáva
Gertrude	Denisa Hamarová / Janja Vuletic
Hamlet	Roman Hoza / Thomas Weinhappel
Polonius	Zdeněk Plech / Roman Vlkovič
Ophélie	Marta Reichelová / Jana Sibera
Laërte	Martin Šrejma / Aleš Voráček
Marcellus	Tomáš Kořínek / Václav Morys
Horatio	David Szendiuch / Roman Vocel
Přízrak	Bogdan Kurowski / Václav Živný
První hrobník	Pavel Kozel / Petr Urbánek
Druhý hrobník	Aleš Burda / Petr Němec
Baletní výstupy	Jana Kopecká Jana Zelenková Jiří Dvořák Macbeth Konstantin Kaněra Rei Masatomi Igor Vejsada Rodion Zelenkov

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Opera je nastudována ve francouzském originále s českými titulky

Premiéry 3. a 5. března 2016 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 17. 3. (18.30), 29. 3. (18.30) a 16. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Velká francouzská opera představovaná trojlístkem Meyerbeer–Auber–Halévy, tedy honosná podívaná se silným zastoupením ansámbků, baletních a sborových scén, se v polovině 19. století spojila s komickou

Marta Reichelová a Denisa Hamarová během zkoušek z režisérem Radovanem Lipusem Foto Michaela Bobková

operou, a dala tak vzniknout jedné z nejpozoruhodnějších syntéz, lyrickému dramatu. Zdůrazněná citovost a burčující romantické emoce v propojení s tanečními plochami se výrazně objevují právě u Thomasova Hamleta. Rozkolísaná psychika králevice dánského a jeho sentimentální lásky Ofélie se probouzí ve velice náročných zpěvních pasážích doplněných neotřelou instrumentací. Zrada a zavraždění otce, mysteriózní zjevení jeho ducha a tanec smrtihlava nad hrobem milenk... Toť otázka. (em)

Operní debut Radovana Lipuse SLOVO REŽISÉRA RADOVANA LIPUSE K INSCENACI
Hamlet – princ. Hamlet – úděl. Hamlet – dánský králevic. Být, či nebýt. Všechno, nebo nic. Obraz chladného paláce Elsinoru ozářeného světlem voskovic a svatba vlastní matky, která tak krutě brzy po smrti otce opět provdala se. *Hamlet* – opera. Francouzský romantický hold temnotě i krásě. Mohutný sbor jako obojetný lid, co hlučně jásá při každé příležitosti. Jen vína napít se, jen rvát teplé maso z kostí, jenom být sytým účastníkem svatebních rautů či pohřebních hostin. Co na tom záležel! A za tím vším o půlnoci neodbytný duch zabi-

tého otce. Na hradbách mozku. Ve zdi vzpomínek. Ve tmě na věži. Jak otazník s vykřičníkem, jako výčitka, co principi stále nedá spát. Elsinor – sevržená severská klec. Žádný líbivě líbezný libosad usazený na břehu jižního, sluncem zalitého moře. Krutost a zlo. Hluboký černý rozvětvený kořen. Mečem, dýkou či jedem tady mezi lidmi mluví se. Laërte odchází do ciziny. Claudius modlí se a krásná Ophélie zoufale a znova čte ze své osudové knihy. *Slova. Slova. Slova.* Šílenství skutečné i hravě hrané. Hamlet zasažen Ophélií, duchem zavražděného otce fatálně zraněn tak, že temná povinnost k mrtvému vítězí nad živoucí láskou. Ambiciózní podezíravý Claudius s tvrdou, neprostupnou maskou a královna Gertrude, matka ztracená ve vlastní zradě a věčné úzkosti. Dva hrobníci, co mají zcela jiné starosti. Kam s těmi rakvemi? Schránami na kosti. Kam s těmi mlčenlivými svědky? Nikdo se tu na nic neptá náhodně nalezené Yorickovy lebky...
Hamlet Ambroise Thomase – rudý meč osudové pomsty vytasen, a dokud nezasáhne předurčený cíl, už nevrátí se zpět. Jsou jenom samé špatné otázky a žádná správná odpověď. V husté romantické textuře patetické hudby to tu mocně víří tympány, smyčci a znělými královskými fanfárami. Všichni jsou nerozlučně spolu.

Kostýmní návrhy Evy Kotkové

PREMIÉRA

Neoddělitelně sami. Jen křehká Ophélie se vznášá nade vším svým jiskřivě zářivým sopránem. Jako paprsek očistného slunce na vodní hladině krátce a oslnivě zaplane. Pak tragicky navždy mizí do hlubin. Hamlet v tesklivé temnotě. Otcův neprostupný stín mu zakryje celý svět. Nesmlouvavý Přízrak žádá svou pomstu, neodvratně a hned! Matčin osud bezvýhodně zakletý mezi dva přísné královské portréty. Živý mrtvého střídá. Potouchlý Polonius, který vždycky všechno dokonale hlídá, a také o všem, ovšem s výhodou pro sebe, pomlčí. Na začátku i konci v ústech pachůť umrlčí s jasným jásosem chóru ostře mísí se. *O všem pochybuj, o slunci, které sklání se už k západu, jen o mé lásce ne!* Tam, kde jsou přísahy, je i čas na zradu. Slovo je bezcenné.

Skupina halasných herců právě teď hlučně vjíždí do nádvoří. Zdánlivě neochvějný trůn se jak věž z písku boří a během okamžiku mizí v nicotě. Ve kterém životě konečně se už šťastně setká Ophélie s Hamletem? Polonius do všeho jak neodbytný šlahoun do loukotí kola je tragicky

Thomas Weinhappel (Hamlet) a Marta Reichelová (Ophélie) na zkoušce Foto Michaela Bobková

zapleten. Velmistř spoluviny. Zapadající slábnoucí slunce vrhá dlouhé temné stíny na vůz, kde hraje se o králi Gonzagovi a jeho zavraždění. Co mělo navždy skryté být, vyplouvá na povrch. Žádné hrozivé tajemství už není na Elsinoru tak snadno k mání.
Hamlet – planoucí palčivá pochybnost. Hamlet – věčné a neodbytné ptání. Hamlet – stroj na otázky. Velké smrti z přemíry malé lásky vsu-

de dokola. Na konci stejně stejný lid radostně a ryčně provolá Hamleta svým novým panovníkem. To není happy end. Hamlet jim neodpoví vděčností a díkem. Jeho život se zastavil, jak křídla hmyzu zamrzlá už navždy v kapce pravěkého jantaru. Co je po jásoťu, po království, po jaru, které právě vítězně postupuje širým krajem? Ač mocný vladař, skončil s méně nežli málem.
Má duše je v hrobě a běda, já jsem králem...

INZERCE

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE
LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) **349 Kč**,
děti do 6 let **ZDARMA**, děti 7–10 let **79 Kč**,
děti 11–15 let **149 Kč**

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ **ZDARMA**

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

PŘEDSTAVUJEME

DENISA HAMAROVÁ
mezzosoprán

Denisa Hamarová absolvovala studium zpěvu na konzervatoři v Bratislavě a na Vysoké škole múzických umění v třídě Ľuby Baricové. Absolvovala mistrovské kurzy u Petera Mikuláše, Sergeje Kopčáka, Carla Bergonzioho, Kerstin Meyer a Raina Kabaivanského. S úspěchem se zúčastnila pěvecké soutěže Belvedere ve Vídni, kde získala cenu Vídeňské komorní opery. Za studií začala spolupracovat s Komorní operou v Bratislavě, s operou Státního divadla v Košicích, dále s operou Divadla J. K. Tyla v Plzni a také s operou Slovenského národního divadla, kde roku 2001 získala stálé angažmá. Zde nastudovala řadu rolí svého oboru, k nimž patří mj. Verdiho Fenena (*Nabucco*) a Amneris (*Aida*), Mozartův Cherubín (*Figarova svatba*), Rossiniho Rosina (*Lazebník sevillský*) a další. V roce 2002 debutovala ve Státní opeře Praha v roli Gertrudy (Thomas – *Hamlet*) a dále zde nastudovala Musettu v Leoncavallově *Bohémě*. Za ztvárnění této postavy byla nominována na prestižní Cenu Thálie. Spolupracuje také s pražským Národním divadlem, kde nastudovala roli Omara v minimalistické opeře Johna Adamse *Smrt Klínghoffera*, Verdiho Amneris a Ježibabu i Cizí kněžnu v Dvořákově *Rusalky*. Z dalších jejích pohostinských vystoupení zmíníme roli Mešjanovky (Foerster – *Eva*) na operním festivalu ve Wexfordu, roli Jeníčka (Humperdinck – *Perníková chaloupka*), kterého zpívala na turné po Japonsku, a titulní roli Händelova *Xerxa*, ve které vystoupila v Němecu, Švýcarsku a Lucembursku.

ROMAN HOZA
baryton

Pochází z Hulína. Absolvoval brněnskou JAMU u doc. Šmukaře a roční stáž na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni ve třídě

profesorky Margit Klaushofer. Zúčastnil se interpretačních kurzů Gabriely Beňáčkové, Petera Dvorského, Jean-Paula Fouchécourta, Adama Plachetky ad. Roman Hoza je laureátem Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech, soutěže Ad honorem Mozart, Mezinárodní soutěže komorní a duchovní hudby a dalších. V rámci komorní opery JAMU ztvárnil titulní role např. v Čajkovského *Evženu Oněginovi* a Mozartově *Donu Giovannim*. Jako člen doktorandského projektu režiséra Tomáše Studeného VCHOD ztvárnil Dona Parmeniona (Matěj) v Rossiniho opeře buřt *Příležitost dělá zloděje* a Tomše ve Smetanově *Hubičce*. Během své vídeňské stáže vystoupil v roli Leporella (*Don Giovanni*) ve vídeňském Schlosstheateru Schönbunn. V roce 2011 debutoval v Národním divadle Brno jako Papageno v upravené verzi *Kouzelné flétny*. V létě 2014, v rámci prestižního mezinárodního hudebního festivalu Salzburger Festspiele, zpíval Dandiniho v upravené verzi Rossiniho *Popelky*. Od ledna 2015 je členem operního studia Deutsche Oper am Rhein Düsseldorf/Duisburg. Jako sólista vystoupil na mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro 2015. Na konci roku 2015 se Roman Hoza poprvé představil v pražském Národním divadle jako Mozartův Figaro. Spolupracuje s předními českými hudebními soubory, jako je Collegium 1704, Cappella Mariana, Ensemble Inégal nebo Musica Florea.

MARTA REICHELOVÁ
soprán

Je rodačkou z Jeseníku. Již během studií na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě a Janáčkově akademii múzických umění v Brně se prosazovala na divadelních prknech. Několik rolí ztvárnila v Komorní opeře JAMU, hostovala v operetním souboru Národního divadla moravskoslezského, ve Slezském divadle Opava, v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Od roku 2013 vystupovala jako stálý host Národního divadla Brno, kde je od sezóny 2014/2015 v angažmá. K rolím, které zde ztvárnila, patří Zerlina (*Don Giovanni*), 1. žínka (*Rusalka*), Barče (*Hubička*), Esmeralda (*Prodaná nevěsta*), Wanda (*Polská krev*). Do jejího repertoáru v Národním divadle Brno patří také role v soudobých operách – Penelopka (Marko Ivanović – *Čarokraj*), Dafne (Tomáš Hanzlík, Vít Zouhar

– *La Dafne*) či Maid (Thomas Adès – *Powder Her Face*). S Janáčkovou operou se podílela na vůbec prvním uvedení Dvořákovy *Rusalky* na mezinárodním festivalu Janáček Brno. Na podzim roku 2015 se poprvé představila v Národním divadle v Praze v postavě Kuchařinky (Igor Stravinskij – *Slavík*) a Brigitty (Petr Iljič Čajkovskij – *Jolanta*). Úspěch zaznamenala jako liška Bystrouška, ve které zaujala na mezinárodním festivalu Janáček Brno 2014. Je laureátkou několika soutěží, mimo jiné Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech a semifinálkou mezinárodní pěvecké soutěže Hans Gabor Belvedere.

JANJA VULETIC
mezzosoprán

Narodila se v roce 1979 v Dubrovniku, kde absolvovala gymnázium a konzervatoř. Posléze studovala na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni. Získala ceny v několika pěveckých soutěžích: v roce 2000 vyhrála na Mezinárodní pěvecké soutěži Mikuláše Schneidera-Trnavského v Trnavě, v roce 2005 se stala držitelkou šesti cen na 24. Mezinárodní soutěži Belvedere ve Vídni, v roce 2008 vyhrála operní soutěž pořádanou televizní stanicí Mezzo. Během sezóny 2001/2002 působila v operním studiu v Curychu, kde ztvárnila roli v Offenbachově operetě *Krásná Helena*. V letech 2002–2006 byla angažována jako sólistka Badischen Staatstheater in Karlsruhe, kde vystoupila např. jako Cherubino (*Figarova svatba*), Orlofsky (*Netopýr*), Olga (*Evžen Oněgin*) a další. V roce 2006 debutovala v Théâtre Royal de la Monnaie Brussels (Fjodor v *Borisi Godunovi*) a také v Grand Théâtre v Ženevě (Melanto v Monteverdiho *Návratu Odyseově do vlasti*), kde brzy nato nastudovala i roli Despiny v *Così fan tutte*. Od roku 2010 nastudovala roli Carmen v Opéra National de Bordeaux, kterou následovala role ve Stravinského *Životě prostopášníka* (Baba Turek) v Opéra National de Lorraine. V posledních letech excelovala jako Carmen a Bianca (Zemlinsky: *Florentinská tragédie*) v Deutsche Oper am Rhein v Düsseldorfu, dále debutovala ve Verdiho *Requiem* v Berlíně a nastudovala Rossiniho *Petit Messe solenne* s kontroverzní berlínskou divadelní společností Nico and the Navigators. V roce 2014 nastudovala roli Nerona v Monteverdiho *Korunovaci Poppey* (Novobělehradská opera).

MOZART GALA – FOTOREPORTÁŽ

Orchestr opery NDM před příchodem dirigenta Jakuba Kleckera

Foto Martin Popelář

ÚNOS ZE SERAILU (Jan Štáva a Jana Sibera)

Foto Martin Popelář

LA CLEMENZA DI TITO (Jana Kurucová a Katrin Targo)

Foto Martin Popelář

KOUZELNÁ FLÉTNA (Richard Šveda)

Foto Martin Popelář

LAZEBNÍK MÁ NAROZENINY!!! – FOTOREPORTÁŽ

Speciální narozeninový host Jaromír Nohavica

Foto Martin Popelář

Miloš Horák (Basilio / Doktor Bartolo) pod taktovkou Marka Ivanoviče

Foto Martin Popelář

Jakub Tolaš (Figaro), dirigent Marko Ivanović a Aleš Voráček (Hrabě Almaviva) s orchestrem opery NDM

Foto Martin Popelář

Aleš Voráček (Hrabě Almaviva) a Jana Hrochová (Rosina)

Foto Martin Popelář

Prestížní německý časopis OPERNWELT nejen o opeře-filmu *Tři přání aneb Vrtkavosti života*

ČAS A KOUZLO

Martinů: Tři přání

Ostrava / Divadlo Antonína Dvořáka

Zlatou éru moderních staveb najdeme v Česku spíše zřídka. Přece si však lze vychutnat „hybridní“ podobu Divadla Antonína Dvořáka ve východomoravském industriálním městě: hlavní budova, vyznačující se měkce decentním stalinistickým klasicismem, se průčelím obrací k městu, zatímco nová přístavba se skromně drží zpět směrem ke Slezsku a zelenému prostanství, na které by se, podle stupně estetické blahovůle, dalo pohlízet buď jako na park, nebo úhor. Vnitřek se prezentuje okázalostí dvorského divadla ve štukované červeno-zlaté se stropními malbami a lustry. Zvenčí návštěvníka oslní blýskavá renovace, jež mu dovoluje nadýchat se divadelní atmosférou. Zde, na jednom z dnešních nejčilejších operních míst ČR, je dobré místo pro multimediálně snovou, časovou a čarovnou operu *Tři přání* Bohuslava Martinů. Dílo vzniklé v letech 1928/29 ve Francii (s francouzským libretem) okamžitě vzbudilo mezinárodní zájem, především také u německých dirigentských velikánů, vzhledem k nepříznivým okolnostem se však dočkalo své premiéry až v roce 1971 v Brně. O jeho uvedení se pokusil také Lyon, Neuköllner Oper v Berlíně, Augsburg a Rostock. V hanzovním městě inscenoval tuto operu také **Jiří Nekvasil**. Jako ostravský domácí pán čerpal tentokrát pro verzi v českém překladu z bohaté zásoby nápadů a zdrojů. V galerii typických

Titulní strana prosincového čísla časopisu Opernwelt

meziválečných tzv. „časových oper“ zaujímá toto neposedné, bohatě obsazené dílo zvláštní místo – jako „hybridizující“ exemplář osobitého žánru, spolu s Hindemithovými *Novinkami dne* a Brittenovým *Snem noci svatojánské* (nebo Weberovým *Oberonem*). Evidentní je, stejně jako u Weillovy opery Car se nechá fotografovat, zájem o nové médium, které se v díle přímo objevuje, a jazzová adaptace partitury působí ještě odlehčenějším a elegantnějším dojmem než Křenkův *Johny* a *Poslední tanec sv. Štěpána*. Daleko více než jinde u Martinů jsou zde potlačeny probouzející se zvuky nostalgie a touhy po domovu. Jen vzácně se ukazuje ono tady a teď spektaklů („zrušené“ operetní dramaturgie) tak významně jako v tomto díle. A je tu přece i vrcholné dílo Georgese Ribemonta Dessaignese v podobě popisné brilantního lib-

reta – kdy se do třetího aktu nejdříve ve všech podrobnostech na jevišti ukazuje vznik filmu, pak se (odehrané) přesně rekapituluje (vesměs bez zpěvu němý film s orchestrálním doprovodem). Suverénní dirigent **Jakub Klecker** si na hudebním nastudování dal záležet. Nekvasil si nenechal ujít příležitost využít i v operních pasážích mediálního zdvojení prostřednictvím šikovných videoprojekcí. V čistě členěných jevištních obrazech **Daniela Dvořáka** se pohybuje značný počet sólistů a hously sborů, které se místy naklánějí ven z okraje jeviště, a to až s paradoxně vrtošivou samozřejmostí. Atraktivními byly též art deco módní citáty poplatné časové opeře (kostýmy: **Sylva Zimula Hanáková**). Na druhé premiéře zpívalo asi šest stejně důležitých hlavních rolí silně a hravě (s radostí ze hry): **Jiří Hájek, Petra Perla Nótová, Peter Račko, Marianna Pillárová, Erika Šporerová, Lenka Čermáková**. Imponující dispozice: úchvatná mnohočetnost 21 sólových partů, které byly obsazeny zdvojeně. Ne méně než těchto 14 uváděných představení do května 2016 (tedy) musí být dobře zajištěna.

Hans-Klaus Jungheinrich
OPERNWELT PROSINEC 2015
Překlad: Eva Mikulášková

V Českém rozhlase na stanici Vltava můžete 6. dubna poslouchat v pořadu Akademie záznam debaty *Nikdy jsem nebyl avantgardistou* Jiřího Nekvasila a Aleše Březiny (ředitel Institutu Bohuslava Martinů) v klubu Fiducia; záznam celé opery *Tři přání* si můžete poslechnout na svých rádiových přijímačích 9. dubna 2016 (ČRo Vltava).

Poslední představení v sezóně
uvádíme 19. 3. (18.30), 31. 3. (18.30),
13. 4. (18.30) a 22. 4. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

Lenka Čermáková (Vila Nulle), Petra Perla Nótová (Indolenda) a Jiří Hájek (Juste) v inscenaci TŘI PŘÁNÍ

Foto Martin Popelář

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Franz Arnold (1878–1960)
– Ernst Bach (1876–1929)
ŠPANELSKÁ MUŠKA
Komedie plná lásky
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 29. října 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Jesper Halle (1956)
LESÍK
Severský thriller o ztraceném dětství
Režie: Victoria Meirik
Česká premiéra 5. listopadu 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Pavel Vilikovský (1941) – Miro Dacho (1983)
DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
Cesta do hlubin „znormalizované“ duše
Režie: Lukáš Brutovský
Česká premiéra 21. ledna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Vyskočil (1929)
HAPRDÁNS
neboli **HAMLET PRINC DÁNSKÝ**
Zkrátka méně známá verze známého příběhu,
kdy tragédie přijde zkrátka
Režie: Tomáš Jirman a kol.
Premiéra 22. února 2016
ve Staré aréně

Marius von Mayenburg (1972)
MUČEDNÍK
Cesta ke spasení, cesta k ztracení
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 6. dubna 2016
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Alfred Jarry (1873–1907)
KRÁL UBU
Panděro moci
Režie: Jan Frič
Premiéra 7. dubna 2016
v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)
VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ
Taškařice o milostných nástrahách
Režie: Peter Gábor
Premiéra 16. června 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
František Večeřa, František Strnad, Ivan Dejmál, Vladimír Polák
Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR ČINOHRY (BŘEZEN – DUBEN 2016)

Anna Saavedra
KUŘÁCKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
1. 3. (19.00), 10. 4. (19.00)

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Režie: Janusz Klimsza
**2. 3. (18.30), 23. 3. (18.30), 31. 3. (18.30),
10. 4. (15.00), 19. 4. (18.30), 30. 4. (18.30)**

Pavel Vilikovský – Miro Dacho
**DENÍK MEHO OTCE aneb
PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA**
Režie: Lukáš Brutovský
4. 3. (18.30), 30. 3. (18.30), 28. 4. (18.30)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
6. 3. (15.00), 12. 4. (18.30)

Jesper Halle
LESÍK
Režie: Victoria Meirik
**8. 3. (18.30), 18. 3. (18.30),
22. 4. (19.00) – zájezd Norsko,
23. 4. (19.00) – zájezd Norsko**

Ivan Vyskočil
**HAPRDÁNS
neboli HAMlet PRinc DÁNSKý**
Režie: Tomáš Jirman a kol.
**9. 3. (19.30), 16. 3. (19.30), 13. 4. (19.30),
24. 4. (19.30)**

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf
VELKÝ GATSBY
Režie: Peter Gábor
10. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTŘÍŽINY
Režie: Janusz Klimsza
**12. 3. (18.30), 29. 3. (18.30) – derniéra,
26. 4. (10.00)**

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
13. 3. (19.00), 29. 4. (19.00)

Michael Cooney
HABAŽÚRA
Režie: Roman Groszmann
20. 3. (10.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
20. 3. (19.00)

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný
– Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
21. 3. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
22. 3. (18.30)

Marius von Mayenburg
MUČEDNÍK
Režie: Janusz Klimsza
**6. 4. (19.00) – premiéra,
9. 4. (19.00) – I. repríza, 27. 4. (19.00)**

Alfred Jarry
KRÁL UBU
Režie: Jan Frič
**7. 4. (18.30) – premiéra,
9. 4. (18.30) – I. repríza, 27. 4. (18.30)**

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Mili diváci a přátelé divadelního umění,

divadelní sezóna 2015/2016 je v plném proudu a pomalu se blíží dvě dubnové premiéry. Škola, víra, bezmoc, ale i fanatismus jsou hlavní témata inscenace *Mučedník*, kterou uvedeme ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka. Komorní prostor jistě umocní sílu hereckých výkonů a skvělého textu Mariuse von Mayenbura.

Mezi zlaté portály Divadla Antonína Dvořáka zavítá také *Král Ubu* v současné zajímavé koncepci režiséra Jana Friče. Tento text o cestě k moci slibuje být sugestivní metaforou k dnešnímu drsnému světu politiky.

V komorním divadelním prostoru Staré arény si nenechte ujít představení inscenace *HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSKý*, která vznikla k výročí úmrtí geniálního dramatika Williama Shakespeara.

Těšíme se na Vás a zachovejte nám přízeň!

Peter Gábor

Reprízy 8. 3. (18.30), 18. 3. (18.30), v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii v popředí Robert Finta jako Pida, Lada Bélašková jako Bjerg, Petra Lorencová jako Julie Nilsenová a Ivan Dejmal jako Král
Foto Radovan Šťastný

UVEDLI JSME

Pavel Vilikovský (1941) – Miro Dacho (1983)
**DENÍK MÉHO OTCE
aneb
PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA**
Cesta do hlubin „znormalizované“ duše

Autor **Pavel Vilikovský**
Dramatizace a dramaturgická spolupráce **Miro Dacho**
Překlad **Katarína a Marek Pivovaroví**
Režie **Lukáš Brutovský**
Dramaturgie **Sylvie Rubenová**
Scéna **Juraj Kuchárek**
Kostýmy **Martin Kotůček**
Hudební aranžmá **Vlastimil Ondruška**

Obsazení:
Vladimír Polák
František Večeřa
František Strnad
Ivan Dejmal
Renáta Klemensová
Alexandra Gasnářková

Dechovka:
Trubka **Mojmír Blašík / Václav Grigor / Petr Kabil**
Klarinet **Dalibor Pukovec**
Tuba **Miroslav Pecháček**
Bicí **Petr Podraza**
Akordeon **Vojtěch Drnek / Iveta Monsportová**

**Reprízy 4. 3. (18.30), 30. 3. (18.30),
28. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

„Však za lásku se člověk stydět nemusí. Nemá proč, když je opravdická,“ říká hrdina dramati-
zace románu uznávaného slovenského prozaika
Pavla Vilikovského. *Opravdicky* totiž prožívá
tento bezejmenný, ve svých očích však přec jen

důležitý hrdina celý svůj osobní i pracovní a po-
litický život.

Vilikovského román na jeviště Divadla Anto-
nína Dvořáka převedl pod názvem *Deník mého
otce aneb Příběh opravdického člověka* čes-
ko-slovenský inscenační tým. Nejen díky auto-
rovi dramatizace Miru Dachovi a režiséru Lukáši
Brutovskému, ale zásluhou opravdu všech
zúčastněných získala činohra NDM do svého
repertoáru – dá se říct – opravdicky úspěšnou
inscenaci. (pb)

„Ať už usedne do hlediště divák, který se
narodil po roce 1989, nebo ten, který prožil
dobu normalizace na vlastní kůži, bavit se bu-
dou všichni. V podstatě bezútešný obraz zou-
fale prázdného života, prožitého v nesmyslných
snech a iluzích, je tu podán s velkou dávkou
ironického humoru. (...)

Jak už je u inscenací největší ostravské čino-
hry zvykem, základem jsou výborné herecké vý-

kony. Vynikající je Ivan Dejmal v proměnách pěti
postav, z nichž každá je úplně jiná jak v pohybu,
gestu, tak v řeči. (...) Renáta Klemensová využí-
vá kontrastu mezi dvěma naprosto odlišnými typy
žen, jedna je zbavena veškerého sex-appealu,
zato druhá ho má nadbytek a omotat si kolem
prstu naivního muže pro ni není žádný problém.

Každý z trojice představující jediného muže
se naopak po celou dobu představení pevně
drží stále stejného průběžného jednání: Vladi-
mír Polák představuje kariéristu a prospěcháře
obávajícího se jakéhokoliv průšvihů, František
Večeřa je věrným obrazem naivního a hloupého
muže zmltaného erotickou vášní a František
Strnad zobrazuje slabocha, který si se svým
soukromým životem vůbec neví rady...

Diváckému zážitku napomáhají kostýmy Mar-
tina Kotůčka, který Prvního, Druhého a Třetího
oblékl do stejného běžového obleku, namodralé
košile s rudou vázankou, a všem dalším posta-
vám dal oblečení podtrhující jejich charakter.

Autor scény Juraj Kuchárek vytvořil na jevišti
multifunkční prostor, umožňující plynulě pře-
chody z kanceláře do prvomájového průvodu,
do domácího bytu, pracovní ředitelny, vyšetřova-
cí místnosti, půjčeného bytu i chatky pro milost-
né schůzky, ba dokonce kostela. Velmi funkčně
pak používá i železné opony...

Pod hudebním aranžmá je podepsán Vlas-
timil Ondruška. Velmi promyšleně pracuje se
skladbami pro dechovku hranými v podnikových
rozhlasech či na manifestacích k 1. máji, budo-
vatelskými i lidovými písněmi, ale i s hudebními
akcenty dějových detailů. Hudební složku
obstarává živě hrající pětice muzikantů, kteří se
zapojují i do děje.“

Ladislav Vrchovský:

Deník mého otce v NDM je oknem
otevřeným dokořán do uplynulého času
www.ostravan.cz

František Večeřa, Ivan Dejmal, Vladimír Polák

Foto Radovan Šťastný

Marius von Mayenburg (1972)
MUČEDNÍK
Cesta ke spasení, cesta k ztracení

Překlad **Kateřina Bohadlová**
Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Sylvie Rubenová**
Scéna **Martin Višek**
Kostýmy **Marcela Lysáčková**
Výběr hudby **Janusz Klimsza**

Osoby a obsazení:
Willy Batzler (ředitel) **František Strnad**
Erika Roth (biologie, chemie, zeměpis) **Lucie Končoková**
Markus Dörflinger (dějepis, tělocvik) **Petr Houska**
Farář Dieter Menrath (náboženství) **František Večeřa**
Benjamin Südel (žák) **Robert Finta**
Inge Südel (jeho matka) **Petra Lorencová**
Georg Hansen (žák) **Mikuláš Bukovjan**
Lydia Weber (žákyně) **Izabela Firlová**

Premiéra 6. dubna 2016 v 19.00 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Reprízy 9. 4. (19.00) a 27. 4. (19.00)
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Marius von Mayenburg je německý dramatik, dramaturg, režisér a překladatel. Studoval germanistiku, poté scénické psaní na berlínské akademii Hochschule der Künste, kde začal psát i své první hry. Proslavil se zejména hrou *Tvář v ohni* (*Feuergesicht*), která získala řadu cen a která se velice záhy stala nejčastěji uváděnou současnou německou hrou. V roce 1997 byl oceněn jako začínající dramatik roku (Kleist-Förderpreis für junge Dramatik). V současné době působí jako kmenový dramaturg a režisér berlínské Schaubühne, kde byla řada jeho her uvedena ve světové premiéře v jeho vlastní režii, stejně jako jeho prozatím poslední hra *Stück Plastik*. Českému publiku byl autor představen v roce 2001 v Činoherním studiu Ústí nad Labem hrou *Paraziti* a během uplynulých 15 let u nás bylo uvedeno jeho dalších 8 textů: *Tvář v ohni* (brněnské HaDivadlo), *Eldorádo* (Národní divadlo

„Ne vůbec, co to je, že všichni pořád přikyvují, všichni se shodují, že máme mít respekt vůči náboženství, a proč vlastně, taky jsem to vždycky říkala, aniž bych o tom přemýšlela, respekt vůči náboženství, ale proč? Co to má být, že jeden bude jako pastýř a ostatní ovce? Co to jako je, že tam nahoře někdo sedí a šéfuje? A kdo ho vůbec zvolil?“
Marius von Mayenburg: Mučedník

v Praze), *Turista* (pražské divadlo DISK), *Ošklivec* (Divadlo na Vinohradech), *Pes, noc a nůž* (olomoucké Divadlo Tramtarie), *Perplex* (Městská divadla pražská), *Mučedník* (pražské divadlo DISK) a *Kámen* (Národní divadlo v Praze).

„Mučedník je zase reakcí na situaci, kdy po 11. září začali lidé mluvit o náboženství jako zdroji teroru a charakterizovali Korán jako zdroj terorismu. Vždyť ale právě my máme dlouhou tradici vycházející z Bible, křížových výprav a inkvizice. Z tohoto pohledu i Bibli můžeme brát jako knihu, která navádí k terorismu. Takže tyto mé hry byly reakcí na politickou situaci nebo politický vývoj, který mě nějak rozčílil a přiměl mě k reakci.“
(z rozhovoru s M. von Mayenburgem pro Divadelní noviny ze 14. 5. 2014)

Mučedník, v německém originále *Der Märtyrer*, měl světovou premiéru 29. února 2012 v berlínské Schaubühne am Lehniner Platz v autorově režii. Česká premiéra *Mučedníka* se uskutečnila 19. září 2014 v divadle DISK, jež je divadelním studiem pražské DAMU. Druhá inscenace vznikla na jaře 2015 v brněnském HaDivadle. Naše inscenace tak sice bude třetí českou inscenací tohoto textu, avšak půjde o vůbec první (a doza-

jista ne poslední) uvedení Mariuse von Mayenburga v Ostravě.

Benjamin Südel, student střední školy, se zcela ponořil do Kristova učení, jímž se začíná řídit nejen on, ale vyžaduje to i od svého okolí. Z jeho doslovného chápání Bible se jej rozhodne „vyléčit“ jeho učitelka biologie, celým srdcem i duší oddaná Darwinovi a evoluční teorii. Kam až to může zajít v souboji fanatismu a netolerance, když věříme tomu, že právě naše pravda je ta správná, a musíme o ní přesvědčit ostatní? Kdo se ukáže jako větší fanatik? A co na to společnost? Kde je hranice mezi tolerancí a laxností pramenící z neschopnosti přijmout zodpovědnost? Jsme skutečně tak civilizovaní, abychom se dokázali dohodnout a najít společné východisko?

Je v dnešních dnech víra – ať už v jakéhokoli boha – archaickým přežitkem nebo ryze současnou potřebou nalézt alespoň nějakou oporu v dnešním světě chaotické civilizace? Čím více různých druhů pravidel existuje, tím méně se jimi lidé skutečně řídí – podlehnou tedy alespoň vyššímu řádu, když už na ně nestačí pravidla morálky? Fanatismus (a to nejen náboženský) se totiž může projevovat, obzvlášť v dnešních dnech, v různých a mnohdy naprosto netušených podobách... a jeho důsledky mohou být fatální i bezděčné komické.

(sr)

První čtená zkouška inscenace MUČEDNÍK, uprostřed Robert Finta, Petra Lorencová a Izabela Firlová Foto Dominika Lednická

Alfred Jarry (1873–1907)
KRÁL UBU
Panděro moci

Režie **Jan Frič**
Dramaturgie **Marek Pivovar**
Pohybová spolupráce **Kristýna Slezáková**
Světelný design **Radko Orenič**
Scéna **Nikola Tempír**
Kostýmy **Anna Forstová, Nikola Tempír**

Inspicent **Marta Celárková**
Text sleduje **Hana Heralová**

Osoby a obsazení:
Otec Ubu **David Viktora**
Matka Ubu **Lada Bělašková**
Kapitán Obruba **Vladimír Polák**
Hromoslav **Ivan Dejmal**
Královna Rosamunda **Anna Cónová**
Král Václav, Generál Lascy, Poddaný **Jan Fišar**
Car Alexej, Poddaný **Tomáš Jirman**
Tyčka **Jiří Sedláček**
Sloup **David Janošek**
a další

Premiéra 7. dubna 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 9. 4. (18.30) a 27. 4. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka

„1. listopadu 1907 přišel za Alfredem Jarrym do nemocnice doktor Saltas. Jarryho vzezření již nedovolovalo pochyb. Doktor se zeptal, nepotřebuje-li něco. Jarrymu svíto v očích: chtěl párátko. Saltas mu jich za chvíli přinesl celou krabičku. Jarry vzal jedno párátko do dvou prstů pravé ruky. V jeho očích se zračila veliká radost. Vzápětí skončil.“

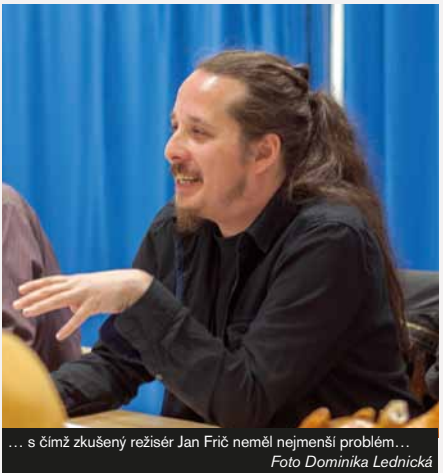
Tolik z bájného vyprávění starců o posledním žertíku Alfreda Jarryho, jak je zaznamenal Ludvík Kundera. V době, kdy psal své nejslavnější dílo, byl ovšem Jarry ještě plný síly a žertíků, i „kanadských“ žertů je v něm proto nepočítaně. Kdo vám je přiblíží? Jako Otec Ubu bude rozsévát zkázu a dovolávat se

Klíčem k úspěšné první čteně je herce především zaujmout... Foto Dominika Lednická

zeleného ptáka DAVID VIKTORA, nezbednou a divokou choť mu bude LADA BĚLAŠKOVÁ. Ubuova nohsleda a později nepřítele Kapitána Obrubu ztělesní VLADIMÍR POLÁK, mstitele Hromoslava, který netuší, že je Ubu nesmrtelný, IVAN DEJMAL. Koho že chce pomstít? Svou matku Královnu Rosamundu v podání ANNY CÓNOVÉ a jejího manžela Krále Václava, jehož hraje JAN FIŠAR. Na věrné služebníky tykvoitého krále Ubu Tyčku a Sloupa si zahrají JIŘÍ SEDLÁČEK a DAVID JANOŠEK. Ubuovo řádění se pokusí zastavit Car Alexej v podání TOMÁŠE JIRMANA. A těšit se můžete na mnohé další. Na shledanou v Divadle Antonína Dvořáka!

(piv)

... s čímž zkušený režisér Jan Frič neměl nejmenší problém... Foto Dominika Lednická

... a když se u toho baví i sám Otec Ubu (David Viktora), tak je úspěch zaručen! Foto Dominika Lednická

DVĚ NOMINACE NA CENY DIVADELNÍ KRITIKY

S velkou radostí oznamujeme **nominace na Ceny divadelní kritiky** za rok 2015. V kategorii TALENT ROKU 2015 je nominován skvělý herec **Robert Finta** aktuálně excelující například v inscenaci *Velký Gatsby*, *Podivný případ se psem* či *Quo vadis*. V kategorii HUDBA ROKU 2015 je nominován **Václav Kořínek** za hudbu k inscenaci *Doktor Faustus*.

K nominacím gratulujeme!

Robert Finta

Václav Kořínek

Jan Frič Foto Klára Žitňanská

Do e-mailu s první verzí mi Jan Frič napsal: „*Já na ty rozhovory moc nejsem, vlastně moc nemám co říct, snažím se to říkat těmi inscenacemi, to je můj jazyk, neumím se vyjadřovat psaným projevem. Tak tady je taková nějaká první verze. Jsou tam hrozný definice kruhem a nicneříkající bláboly, na jednu otázku mě nenapadlo vůbec nic. Uměl bys to nějak uče- sat? Napadá tě něco, co by tam mělo být? Jsi přeci dramaturg* ©.“ No a já jsem si po přečtení odpovědi řekl, že v tomto případě je hned první verze ta pravá. Protože si na nic nehraje, je místy rozverná, jindy tvrdá, až provokativní, ale poctivá. A proto jsem ji nečesal a neupravoval, jenom zbavil překlepů. Tady ji máte:

Můžeš se nejprve divákům představit?

Jan Frič. Ročník 1983. Pochází z Košic. Spící člen Společnosti doktora Krásky. V Disku v roce 2007 uvedl *Kaltesland* a v roce 2011 Na zábradlí *Orestka*. Pravidelně spolupracuje s A studiem Rubín, Divadlem Na zábradlí, spolkem Masopust, Strašnickým divadlem, Klicperovým divadlem, Městským divadlem Kladno a Divadlem Na cucky; režíroval mj. rovněž v Šaldově divadle, HaDivadle či v Divadle Petra Bezruče. U kolébky stály tyto sudičky: Magdalena Pospíšilová (Dětské divadelní studio Divadla Labyrint), Petr Lanta (Společnost doktora Krásky), Deml s Čepem a Pitínským (inscenace *Sestra Úzkost*), Nebeský s Ulrichovou (DAMU), Doubravka Svobodová (Zábradlí), Kraftwerk, Filip Topol a Rybníkov s Vozněsenským. Dále pak doporučuje sledovat tvorbu Chemického divadla pod vedením Vojtěcha Bártý, především Šimona Krupu, lidi kolem bývalé Eliadovky (S.P.E.K., Kartel, Kolonie, Lachende Bestien, ...), Ivana Buraje, Štěpána Pácla, Ondřeje Novotného a Vladimíra Holana. Chtěl by dělat divadlo o básnících, z veršů, jehož tématem by byla poezie samotná.

Nerezignovat na prvotní romantické ideály nalezení povolání, neusnout v banálnosti a stereotypu a neuvíznout v prázdném životě, to je podle mě ten nejnáročnější herecký (režisérský, umělecký, lidský) životní úkol a to největší dílo

Co tě čeká po ostravské „štaci“?

Pivo. A pak variace na *Oblomova* v Divadle Na zábradlí a rozhlasová verze inscenace *O hezkých věcech, které zažíváme* spolku Masopust.

Jak bys popsal svou režijní metodu?

Byť se to tak z výsledků nemusí zdát, východím materiálem je pro mě téměř vždy slovo. Rád se zabývám interpretováním starších textů a snažím se v nich najít takové hodnoty, kterým rozumím. Vycházím z osobní zkušenosti a za nejdůležitější její zdroj stále považuji období svého dospívání, ve kterém se formovala moje schopnost vnímat svět kolem. O smysluplnosti divadla mě v onen inkriminovaný čas přesvědčila Pitínského inscenace *Sestra Úzkost* z veršů Jakuba Demla a Jana Čepa. Od té doby (marně?) hledám způsob, jak stvořit ten moment, kdy jde čas jinými cestami než v běžné realitě. Fascinuje mě neopakovatelnost setkání během divadelního představení. Jak ten tok času takhle změnit, stále nevím, ale snažím se to

ohledávat. Metodu nemám formulovanou a ani nevím, proč ji svěřovat papíru. Ale ve většině případů to začíná ohledáváním textu a nalézáním osobních zkušeností, které s ním souzní. Samotné inscenace pak rád stavím tak, aby se nečekalo, až to skončí.

Máš jako režisér svou konfesi, zásadu či kritérium, kterých se snažíš vždy držet?

Buď v inscenaci disko kouli mít, anebo se disko kouli naopak vyhnout. Nic mezi tím.

Je herec figurou, která má mechanicky vyplnit režisérsky představy o postavě, nebo je to svobodný člověk, který to má zahrát podle svého? Kde se mezi těmito dvěma póly pohybuješ?

Miluji herce osobně zaujaté v tématu. Jsem přesvědčen, že touha společně sdělovat nějakou uměleckou výpověď, vnitřně pro sebe pravdivou a bytostnou, je ve výsledku často mnohem důležitější než dejme tomu, a teď to trochu nadsadím, herecká technika. Mám rád

Vyhlášení Cen divadelní kritiky: režisér Jan Frič převzal z rukou ministra kultury Daniela Hermana (vpravo) cenu za inscenaci roku VELVET HAVEL Zdroj ČTK, foto Roman Vondrouš

herce, kteří chtějí něco říct, kteří umí nad inscenací přemýšlet komplexně, v kontextu společného díla. Nerezignovat na prvotní romantické ideály nalezení povolání, neusnout v banálnosti a stereotypu a neuvíznout v prázdném životě, to je podle mě ten nejnáročnější herecký (režisérský, umělecký, lidský) životní úkol a to největší dílo. A po dvacítce v podstatě nerealizovatelné bez kompromisů. Oceňuji však, když ten zápas vidím, a to ideálně přímo na jevišti před diváky. Dávám přednost herectví osobnímu, sdělnému, komentovanému, klidně i zcizenému, před „pouhým“ převtělováním a schováváním se za role. Rád se na jevišti setkávám nejen s postavou, ale i s hercem jako osobností. Fascinuje mě, když vidím herce, který se svou prací upřímně baví, byť třeba zrovna pláče anebo mluví neexistujícím jazykem. Věřím, že všechno je možné, a to je ono. Mám rád, když se dějí věci, které se v realitě běžně nedějí. Mám rád střihy a také nadhled. Bavím se hereckými manýry. A mám rád, když se hodně křičí... Z toho, co jsem tu napsal, opět nevyplyvá odpověď na položenou otázku, ale ono se to nedá takhle brát, tím způsobem buď – anebo. Jsem rád, když se shodneme a herec to chce hrát podle svého, a to „jeho“ souzní s tou „mojí“ představou. Když společně najdeme to samé.

Od autorovy smrti uplynulo více než sto let. Ve své době to byl provokatér, který děsil usedlé měšťanstvo, ale zároveň výstřední umělec, jehož dílo se stalo inspirací pro mnoho dalších literátů, divadelníků, výtvarníků... Co z něj je živé i dnes?

Červi.

Portrét Krále Ubu od Alfreda Jarryho

Režisér Jan Frič (uprostřed) společně s dramaturgem Markem Pivovarem a kostýmní výtvarnicí Annou Forstovou Foto Dominika Lednická

Kdo je Ubu? Jaký je to člověk?

Homer Simpson zmutovaný do podoby meziplanetárního monstra s mnoha chapadly. Zajímavé je, že ale vypadá jako úplně normální člověk. Je to náš vnitřní pupek. Je to shrnutí evropských dějin za posledních tisíc let. Hovnis-kové východisko. Je to naše civilizace.

moci, kteří spravují naši zemi, naše radnice, jsou našimi šéfy; tím chci nám všem trochu provokativně vyčíst, že to prase v nás je ten důvod, proč zemi/cokoliv už dávno nespravujeme my „hodní“. Je to pokrytectví přeci.

Děkuji za rozhovor!

(piv)

Hledám způsob, jak stvořit ten moment, kdy jde čas jinými cestami než v běžné realitě

První náčrt Krále Ubu vznikl podle autorova pedagoga. Je to podle tvého názoru častý typ člověka, nebo je něčím výlučný? Znáš někoho podobného ve svém okolí?

Zdrojem možná byl autorův pedagog, asi některé jeho charakterové vlastnosti, ale zdroj inspirace podle mě není důležitý. Podstatné je, že vzniklo umělecké dílo, které v Ubuovi nalézá určitý archetyp. Obludně pod lupou zdeformovaný a náležitě zvětšený k ironické dokonalosti. Je to jeden z mnoha „nových“ moderních archetypů (jako my máme třeba Švejka), který velmi vypovídá o naší společnosti. Znáám někoho podobného ve svém okolí – každý zná někoho podobného ve svém okolí – protože každý z nás v sobě něco podobného má. Tím nechci obhajovat bezskrupulózní análně neukojená prasata, dychtící po mazání nezletilých štětek vykaly

Jarry, toť absint
Velký prasák
Totální skandalista
ďáblem posedlý cyklista
Bezkonkurenční rybář
Excelentní šermíř
Mystifikátor vždy a všude
Jarry, toť revolver
Člověk absolutně moderní
Mistr bořivého humoru
Otec Ubu
Vynálezce patafyziky
Nadsamec literatury.

Ludvík Kundera

MALÉ ZASTAVENÍ S HAPRDÁNSEM

Ivan Vyskočil (1929)

HAPRDÁNS neboli Hamlet PRinc DÁNSKý

Zkrátka méně známá verze známého příběhu, kdy tragédie přijde zkrátka

Režie **Tomáš Jirman** a kolektiv
Asistent režie **Pavel Gejguš**
Dramaturgie **Marek Pivovar**
Scéna a kostýmy **David Bazíka**
Hudba **David Schreiber**
Úprava textu **Tomáš Jirman,**
Marek Pivovar a kolektiv

Obsazení:

Anna Cónová
Zuzana Kantorová
Tomáš Jirman
David Schreiber

**Reprízy 9. 3. (19.30), 16. 3. (19.30),
13. 4. (19.30), 24. 4. (19.30) ve Staré aréně**

Pokud šlo všechno tak, jak mělo, čtete tyto řádky v době, kdy má HAPRDÁNS ve Staré aréně již po premiéře. Tento článek ovšem vznikl o několik týdnů dříve, a tak vám můžeme nabídnout alespoň drobný vhled do toho, jak se inscenace rodila.

V *Hamletovi* Williama Shakespeara sice nevystupují tři čarodějnice jako v *Macbethovi*, ale i bez toho má hra tajemství a mystična víc než dost. A to se samozřejmě muselo promítnout i do HAPRDÁNSe. Počinání Tomáše Jirmana

Zuzana Kantorová a Tomáš Jirman na zkoušce inscenace

Foto Pavel Gejguš

na první fotografii se na první pohled tajemným zdát nemusí; vypadá to, že se herec ze všech sil snaží získat pozornost Zuzany Kantorové a neváhá proto před ní poskakovat, čepýřit se a mávat nad hlavou pařákem na knedlíky (a to ještě nevíte, že ve druhé ruce svírá cedník). Na mladou herečku to ovšem zdá se žádný dojem nedělá. Jenže tak jednoduché to není, ve skutečnosti byla fotografie pořízena během zkoušení strašidelné scény na hradě Elsinoru, kdy se Hamletovi zjeví duch jeho otce.

Zkoušení v mnohém neprobíhalo tak, jak je obvyklé. Zkuste si to představit se mnou: Přicházím na zkoušku, nevidím a neslyším herce říkat text hry a aranžovat scénu, zato sleduji Tomáše Jirmana, kterak cosi kutí a herečky mu nahlížejí

přes rameno. Jdu blíž a vidím, že má před sebou několik mrkví. Bere jednu z nich do ruky, do té druhé střídavě uchopí šroubovák, nebozízek, nůž a všemi nástroji mění podobu kořenové zeleniny tak dlouho, až vypadá jako malá oranžová flétna. Nasadí si ji k ústům, zahraje „Ovčáci, čtveráci“ a zatímco herečky obdivně tleskají, v klidu se do sotva vysoustruženého nástroje zakousne. Kdoví, možná tahle scéna v inscenaci nakonec není, ale zelenina tam ke slovu přichází docela dost. A to nejen v akci, takhle prazvláštně například hodnotí své postavení u dánského dvora Polonius:

Jsem Polonius a jsem konečně tam, kam i Claudius chodí sám. Nahlížím a občas i píšu do svého notýsku. Tak, mrkvička nám na té naší zahrádce pěkně roste. Nebylo by vhodné mrkvičku ještě přihnout? Když takhle poroste dál, začne tlačit cibuli na slupky a cibule nebude mít čas tě rozplakat. Bude myslet jen na to, jak podusit mrkvičku. Mrkvičku brání brambůrek. Teď půjde o to, aby cibuli nepomohl nikdo jiný než zkušený zahradník, aby mu cibule musel být vděčný. No, Polonie, pokusme se v tom něco udělat!

No, tak ve světle této promluvy zkuste uhodnout, co znamená ten nůž na dalším snímku: Bude jím pácháno krveprolití, nebo má jen rozkrájet něco, co pak Anna Cónová posype obsahem mlýnku na pepř, který drží v pravé ruce? A kdo je vlastně cibule, kdo mrkvička a brambůrek? Nebude z toho nějaká bramboračka?

Jestli jste HAPRDÁNSe ještě neviděli, tak to všechno dosud nevíte – a my vás rádi ve Staré aréně přivítáme.

(piv)

Anna Cónová a Tomáš Jirman

Foto David Szeliga

PŘIPRAVUJEME

William Shakespeare (1564–1616)

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ

Taškařice o milostných nástrahách

**Premiéra 16. června 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

Celý rok 2016 v ostravských kulturních a vzdělávacích institucích probíhá projekt SHAKESPEARE OSTRAVA 2016, jenž je oslavou 400. výročí úmrtí alžbětinského barda. Ani NDM samozřejmě není výjimkou, a tak se v tomto roce můžete těšit na řadu premiér Shakespearových titulů i titulů inspirovaných jeho dílem. Po operním *Hamletovi* a po baletním *Snu noci svatojánské* budou činoherní *Veselé paničky windsorské* třetí takovouto inscenací v prostorách NDM (nepočítaje koprodukčního *HAPRDÁNSe* ve Staré aréně).

Traduje se, že tuto komedii napsal William Shakespeare na přání samotné královny Alžběty, neboť první dáma Anglie toužila vidět svého oblíbeného hrdinu, korpulentního rytíře Falstaffa,

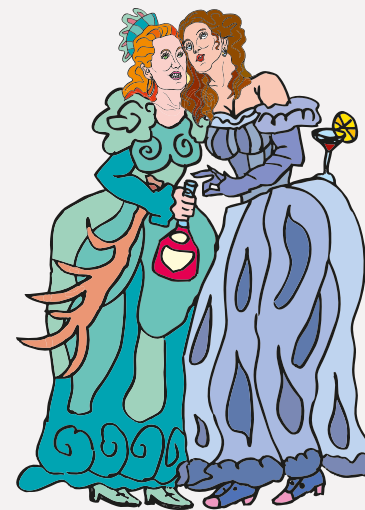
**„Co naděláte. Žasnout nemá smysl.
V lásce nás řídí nebe. Platí dosud,
že lásku nekoupíte. Je to osud.“**

zamilovaného. Ve hře má ale rytíř ke skutečné lásce daleko – napíše totiž stejná milostná psaníčka hned dvěma dámám současně. Krásky si to ovšem vzájemně povědí a uchystají mohutnému rytíři nejedno škodolibé překvapení. A když dodáme, že se do věci vloží i žárliví manželé oněch dam, je zřejmé, že o zábavu nebude nouze.

Veselé paničky windsorské poprvé vyšly tiskem v roce 1602, a tak asi nikoho nepřekvapí, že ani na jevištích NDM nejsou žádnou novinkou. S touto červnovou inscenací se na našich divadelních prknech octnou dokonce poosmél! Vůbec poprvé se tato Shakespearova komedie objevila v Divadle Antonína Dvořáka, tehdy ještě Městském divadle, v podobě opery Otto Nicolaie v únoru 1925 a první činoherní inscenace měla premiéru v červnu 1936 tamtéž. Po osmdesáti letech a dalších dvou operních, jedné baletní a dvou činoherních inscenacích se tak můžete těšit na čtvrté činoherní *Paničky*, již potřetí v Divadle Jiřího Myrona!

Veselé paničky windsorské pro vás nastuduje náš umělecký šéf **Peter Gábor** společně s dramaturgy **Markem Pivovarem** a **Sylvii Rubeno-**

vou. Jeviště Divadla Jiřího Myrona ve Windsor promění scénograf **Michal Syrový** ve spolupráci s kostýmní výtvarnicí **Alenou Schäferovou**. Těšit se na *Veselé paničky windsorské* můžete již **16. června 2016** v Divadle Jiřího Myrona. (sr)

Takto si představuje VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ
Marek Pražák © Marek Pražák

INZERCE

Filmové jaro v Minikině

Na první tři březnové dny zavítá do Minikina Španělsko. Konkrétně La pelícua, festival španělských filmů, který již tradičně přivádí výběr toho nejzajímavějšího z aktuální španělsky mluvených kinematografií. Diváci se tentokrát mohou těšit například na nejnovější film Ma Ma uznávaného španělského tvůrce Julia Medema. Režisér a scénárista, který je podepsaný například pod úspěšnými filmy Sex a Lucía nebo Chaotická Ana, tentokrát do hlavní role obsadil hvězdnou Penélope Cruz.

Zníť ovšem nebude jen španělština. „V jedné z programových linií se zaměříme na slibně se rozvíjející baskickou filmovou produkci. V české premiéře uvedeme snímek Loreak, který má na svém kontě řadu ocenění a byl i španělským kandidátem na Oscara.

V pátek 11. března vystřídá španělštinu jiný románský jazyk – francouzština. Od šesti hodin odpoledne až do půlnoci v Minikině zavládne Frankofonní noc. Tři filmy – Rodinka Béliarových, Zlatou palmou oceněný Dheepan a Ve stínu žen. Pauzy mezi projekcemi vyplní aktivity v režii Alliance française d'Ostrava.

Tibetu a ohrožené tibetské kultuře bude patřit úterý 15. března. Festival Pro Tibet v Minikině nabídne od 16:00 tři dokumentární snímky právě na toto téma.

První týden v dubnu bude patřit festivalu dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět. Ten letos přiveze filmy, které spojuje téma „hledání domova“. Diváci se mohou těšit jak na filmy reflektující závažná témata spojená s migrační vlnou ze Sýrie a blízkého východu, tak odlehčené snímky, které na hledání domova nahlížejí s humorem. Podrobný program kina naleznete na internetové adrese www.minikino.cz

Přijďte do Minikina za nezapomenutelnými filmovými zážitky a příjemnou atmosférou útulné Minikino kavárny. Srdečně vás zveme.

www.minikino.cz, Kostelní 3, tel.: 599 527 851

BYLA VŽDYCKY SVÁ

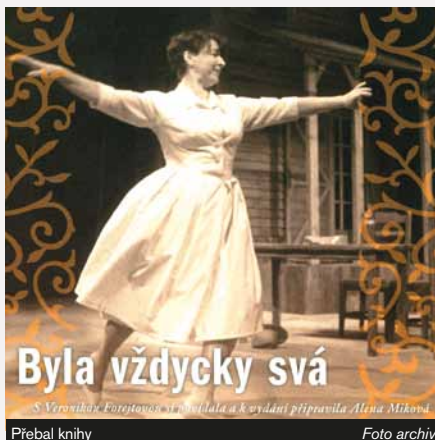
V pátek 29. ledna byla v Literární kavárně Academia pokřtěna čerstvě vydaná vzpomínková kniha paní **Veroniky Forejtové** *Byla vždycky svá*. A protože se křest knihy nekonal v NDM a řadě z vás, našich diváků, mohla tato knižní událost uniknout, rozhodli jsme se, že vás nenecháme přijít zkrátka! Proto jsme ve čtvrtek 11. 2. po představení *Jak důležité je mít Filipa* přímo na jevišti Divadla Antonína Dvořáka uspořádali autogramiádu paní Veroniky a těm, kteří to nestihli, přinášíme pár fotografií přímo z místa činu.

Vy, kdož jste si knihu Veroniky Forejtové a Aleny Mikové ještě nekoupili, nezoufejte – stále si ji můžete pořídit u nás v předprodeji! (sr)

Gratulant Ivan Dejmal a Vladimír Polák

Foto Wj

Přebal knihy

Foto archiv

Autogramiáda paní Veroniky Forejtové

Foto Wj

ZAHRAŇIČNÍ OHLÉDNUTÍ ZA OST-RA-VAREM

„Během festivalu uvedlo Národní divadlo moravskoslezské pět činohr, mezi nimiž byl mimořádně zajímavý *Lesík Jespera Halleho* v režii Victorie Meirik. Představení se hrálo na velké scéně Divadla Antonína Dvořáka. Byla to jemná podívaná, která dávala pocit osamocení či intimity, jež jsou pro norského dramatika charakteristické. Další hrou byla divadelní adaptace slavného románu *Francise Scotta Fitzgeralda Velký Gatsby* v režii Petra Gábora a v dramizaci *Rebekky Kricheldorf*. V Ostravě se inscenace těší velké oblibě. Uchvacuje správně komponovanou mobilní scénografií Davida Baziky, vycházející z románu a v něm se vyskytujícího leitmotivu, kterým je obrovský plakát představující oko.

Festival v Ostravě byl pro nás neobyčejným setkáním s českým divadlem, které přestože je tak geograficky blízko, nám není vůbec známé. Doufáme, že v příštích letech do hlavního města moravskoslezské oblasti na následující ročníky OST-RA-VARU zavítají také polští studenti a kritici.“

Dominika Łarionow
Karolina Prykowska-Michalak

INZERCE

„Nikdy nedostanete druhou šanci udělat dobrý první dojem.“

- ✓ Nadstandardní výuka angličtiny
- ✓ Rychlé a profesionální překlady
- ✓ Zkušenosti a kvalitní tlumočníci

TAILORMADE
ENGLISH

ANGLIČTINA NA MÍRU

www.tailormadeenglish.cz / m: +420 731 190 817 / e: info@tm-english.cz

platforma (pro současné umění) Ostrava

PLATO

Žanna Kadyrova (UA)
Alice Nikitinová (CZ/UA)
Ochranné zbarvení

10 02 — 01 05 2016

Galerie města Ostravy
Multifunkční aula Gong

Dolní Vítkovice, Ruská 2993
706 02, Ostrava – Vítkovice
Po–Ne, 10–18 h, vstup volný

Projekt je realizován díky dotaci statutárního města Ostrava

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Současný balet na hudební koláž z děl skladatelů 19. a 20. století
CHAPLIN
Choreografie: Mario Schröder
Nastudování: Roman Slomski
Isis Calil de Albuquerque
**Česká premiéra 19. listopadu 2015
v Divadle Jiřího Myrona**

Charles Chaplin™ @ Bubbles Inc. S.A.

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Baletní komedie podle Williama Shakespeara
Choreografie a režie: Youri Vámos
Nastudování: Joyce Cuoco
Hudební nastudování: Ondřej Vrabec
**Premiéry 5. a 7. května 2016
v Divadle Antonína Dvořáka**

shakespeare
ostrava
2016

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

CHAPLIN
Koki Nishioka (Chaplin) a Amelia Waller (Tulák)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (BŘEZEN – DUBEN 2016)

Současný balet na hudební koláž z děl skladatelů 19. a 20. století

CHAPLIN

Choreografie: Mario Schröder

3. 3. (18.30), 5. 3. (18.30)

Sergej Prokofjev

POPELKA

Choreografie: Paul Chalmer

Dirigent: Jakub Klecker / Jan Šrubař

9. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 8. 4. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij

LABUTÍ JEZERO

Choreografie: Igor Vejsada

Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil

24. 3. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

Součástí každého představení inscenace *Chaplin* bude dramaturgický úvod, který divákům přinese spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo ze života Charlese Chaplina. Na dramaturgické úvody se můžete těšit také u inscenace *Popelka*.

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Tip Lenky Dřimalové na měsíc březen a duben:
POPELKA – dubnové reprízy pro Vás budou tančit Chiara Lo Piparo jako Popelka a Sergio Méndez Romero jako Princ, který za tuto roli získal širší nominaci na Cenu Thálie 2015

Vážení přátelé tanečního umění,

premiéra baletu *Chaplin* Maria Schrödera byla označena vrcholem kvalitní linie ostravské dramaturgie. Život slavného herce, všestranného filmového tvůrce a také úspěšného skladatele nese řadu podnětných peripetií a zvratů.

Pojďte prožít společně s námi balet *Chaplin* 3. 3. a 5. 3. v obsazení Chiara Lo Piparo – Tulák a Sergio Méndez Romero – Chaplin.

Tradičnější verzi *Popelky*, a to jak dramaturgii, tak vizuální složkou či použitým pohybovým slovníkem nabízíme 9. 3., 2. 4. a 8. 4. Paul Chalmer vypráví dobře známý děj jednoduše, přímočaře, nápady ani smysl pro humor mu přitom však rozhodně nechybí. *Popelku* pro Vás budou tančit 9. 3. Shino Sakurado – Popelka a Macbeth Konstantin Kaněra – Princ, 2. 4. a 8. 4. Chiara Lo Piparo – Popelka a Sergio Méndez Romero – Princ.

Vaše

Lenka Dřimalová

Reprízy 9. 3. (18.30), 2. 4. (18.30) a 8. 4. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Na fotografii Chiara Lo Piparo jako Popelka a Sergio Méndez Romero jako Princ

Foto Martin Popelář

PŘIPRAVUJEME

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara

Choreografie a režie **Youri Vámos**

Choreografické nastudování

Joyce Cuoco

Hudební nastudování **Ondřej Vrabec**

Dirigent **Jan Šrubař**

/ **Ondřej Vrabec**

Scéna **Pavol Andraško**

Kostýmy **Anna Kontek**

Světelný design **Klaus Günter Gärditz**

Premiéry 5. a 7. května 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

SLOVO CHOREOGRAFA

V této nejerotičtější Shakespearově komedii je obsaženo mnoho poselství. Zejména poselství o tom, že romantická láska neexistuje. Že nepomůže, zda jste bohatí, anebo chudobní, mladí či staří. Je to tak – ideální láska ve skutečnosti neexistuje. To je první poselství. Tím druhým je sarkasmus.

Youri Vámos

Odstartovaly přípravy baletu SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – na snímku choreograf Youri Vámos

Asistentka choreografie Joyce Cuoco během zkoušky

Stefano Pietragalla (Oberon) během práce s choreografem Yourim Vámosem

Foto Martin Popelář

Prolog z baletu na baletním sále

Foto Martin Popelář

ROZHOVOR S TULÁKEM A CHAPLINEM

Nejslavnější Tulák přišel na jeviště Divadla Jiřího Myrona v české premiéře baletu Maria Schrödera a získal si nejen diváky, ale také kritiky i Hereckou asociaci, která dokonce nominovala demisolistu baletu NDM **Kokiho Nishioku** (představitel Chaplina) a hostující sólistku Amelii Waller (představitelku role Tuláka) na Cenu Thálie 2015. Vedle Amelie září v roli Tuláka také demisolistka baletu NDM **Brígida Pereira Neves**. Brígidu i Kokiho jsme pro vás krátce na zkoušce vyzpovídali:

Koki, v posledních měsících jsi tančil souběžně tři velké role – Mladého muže v Carmině buraně, Prince z Labutího jezera a Chaplina. Každá role je jiná. Jaká je tvá příprava na jednotlivé role? Která role je ti nejbližší?

K. N.: Příprava na každou roli je pro mne náročná. Myslím si, že je pro mne důležité poslouchat všechny poznámky baletního mistra a nezapomenout je. Zároveň s tím poslouchat hudbu a myslet na pohyb. A která je mi nejbližší? Asi mi žádná nesedla úplně, nejsou mi osobně tak blízké. Pokud si mám vybrat, byl by to Chaplin. Ale jen variace, kdy je Charlie ještě malým klukem, protože v té době si tanec užíval, předváděl publiku, co všechno dokáže, a měl z jeho potlesku obrovskou radost. Stejně pocity mám i já. Když tančím tuto pasáž, cítím, že jsme si blízcí.

Brígido, i ty jsi v posledních měsících tančila souběžně dvě velké role – Virgin v Carmině buraně a Tuláka v baletu Chaplin. A opět je každá role úplně jiná. Jaká je tvá příprava na jednotlivé role? Která role je ti nejbližší?

B. N.: Příprava na roli je pro mne jedna z nejvíce vzrušujících a tvořivost podněcujících procesů, které mohu jako tanečnice a umělkyně zažít.

V případě baletu *Carmina burana* jsem si pro-

Koki Nishioka s Ayukou Nitto v LABUTÍ JEZEŘE
Foto Martin Popelář

V popředí Koki Nishioka (Chaplin) a Chiara Lo Piparo (Oona), v pozadí Amelia Waller (Tulák)
Foto Martin Popelář

cházel vlastní zkušeností. Vrátila jsem se zpátky v čase do dob, kdy jsem byla dívkou a cítila strach, pochybnosti, rozpaky i radost, když jsem poznávala nové lidi, obzvláště chlapce. Ať už byli zajímaví, nudní či pohlední! Připomněla jsem si klíčové okamžiky svého života jako třeba čas, kdy jsem poprvé potkala svého kluka... to zrušení, ty obavy, ta láska... A všechny tyto pocity jsem použila, abych se stala Virgin, rolí představující mladou ženu, která poznává nejen sebe, ale taky lásku, touhu, vášeň i sdílení.

S Tulákem z moderního baletu *Chaplin* byl tento proces trochu jiný. Strávila jsem mnoho času čtením o Charliem Chaplinovi a jeho životě, sledováním jeho filmů a kopírováním a procvičováním jeho výrazů v obličejí, chůze, postojů a image celkové. Tak mne to pohltilo, že se mi o tom dokonce v noci zdálo!

Když se v těchto dnech chystám na představení *Carmina burana* nebo *Chaplin*, vždy se ujišťuji, že jsem se do pocitů, osobnosti, způsobů bytí a uvažování dané role vnořila ještě před samotnými opakovacími zkouškami a během představení. Po těch pár hodin já nejsem já, ale jiná postava s vlastním příběhem.

Obě role jsou mému srdci velmi blízké, i když každá úplně jiným způsobem: Virgin, která vyjadřuje tu ženštější a zranitelnější část mé osoby, mne naučila být znovu mladá a dovolila mi znovu prožít milostný příběh; Tulák mi zase dal příležitost objevit svou mužnost, ale též mé legrační, hravé, svérázné a naivní nápady, zatímco mě ponechává vnímavou. Během hodiny a půl si prožiji celý život a na jeho konci jsem emočně i fyzicky vyčerpaná. Dávám tomu vše a jsem připravena „zemřít“!

U Chaplina je pohyb opakem lehkosti romantického baletu. U Maria Schrödera pohyby začínají zdola, síla a energie pohybu se u něho berou z podlahy. Jeho tanec je

velmi fyzický. Jak uplatňuješ toto poznání v klasických rolích?

K. N.: Balet *Chaplin* a romantický balet jsou dva odlišné styly, ale k obojímu potřebuješ cítit podlahu a užívat plíe. Pokud ne, technicky správně neuděláš otočku ani skok. Pro balet je důležité mít pevné centrum. Stejně tak důležité je to i v *Chaplinovi*.

B. N.: Studovat pohyby Maria Schrödera byl rozhodně úplně odlišný styl, než co jsem doposud zažila. Ačkoli je moderní tanec od klasického baletu velmi odlišný, věřím, že sdílejí mnoho podobností a mají stejné kořeny. V baletu vypadá většina pohybů lehce až beztlížně. V současném stylu je nám dovoleno vypadat těžce a v přechodech a průběhu pohybů máme větší volnost. Ale všechno začíná na zemi, odkud bere tanečník energii a impuls. Jak se mezi námi říká: „*Podlaha je kámoš*.“ Největší rozdíl je mezi časem, který na ní strávíš, a časem, který máš na to, abys ukázala, co všechno umíš.

V Ostravě jste prožili již několikrát potlesk ve stoje – Carmina burana a Chaplin. Jaký je to pro vás pocit, když tančíte hlavní roli?

K. N.: Tanečník tančuje vždy pro publikum, a když mu publikum ovacemi vestoje ukáže, že se mu představení líbilo, pak opravdu cítím radost a uspokojení.

B. N.: Ovace vestoje mi dodávají úžasný pocit vděčnosti a uspokojení. Asi se cítím odměněna a pochopena za všechnu tu tvrdou práci a oddanost, kterou vkládám do každého dne, než dojde na tuto chvíli. Je to chvíle propojení v čase a prostoru mezi diváky a tanečníky, kde hovoří vzájemné uznání.

Japonští tanečníci většinou přicházejí do Evropy za klasickým repertoárem. Rozmanitost repertoáru a stylu jim často nic neříká, naopak...

ROZHOVOR S TULÁKEM A CHAPLINEM

Uprostřed Brígida Pereira Neves jako Virgin v choreografii CARMINA BURANA
Foto Tamara Černá – SofiG

K. N.: V Japonsku se učíme pouze klasickému baletu. Nemáme šanci si zkusit modernu, současný tanec. Mne nevýjímaje, ačkoli jsem si to vždy chtěl zkusit. A teď tančím *Barocco*, *Carminu buranu* i *Chaplina*. Zaujalo mne to a mám ty inscenace rád. Začal jsem si uvědomovat, že chci tančit různorodý repertoár. Na repertoáru evropských divadel je celá řada tanečních stylů a stejně tak i možnost si je zatančit, s čímž jsem opravdu spokojen.

A jak je to v Portugalsku? Je možné, aby rozmanitost pro tebe byla satisfakcí? Může ti pomoci pochopit, proč tančíš?

B. N.: Když jsem ještě studovala, neměli jsme v Portugalsku moc možností trénovat s profesionály. Své profesionální taneční vzdělání jsem získala v Anglii, kde jsem maturovala z baletu a moderny. Chtěla jsem se profesionálně věnovat obojímu, ale

Brígida Pereira Neves (Tulák) a Sergio Méndez Romero (Chaplin) po své premiéře v inscenaci CHAPLIN
Foto archiv NDM

moc to nešlo, dokud jsem se nepřidala k Liaoning Ballet of China, kde jsem si uvědomila, kolik rozmanitostí to pro mne, jako umělkyni, má. V Číně jsem byla s druhým největším baletním souborem, se kterým jsme nejčastěji tančili velká klasická díla, ale stejně tak i produkce s čínskými tanečními motivy a příběhy. Pak mi ale došlo, že mi to nestačí. Chyběla mi větší pestrost a odlišnost repertoáru. Existuje mnoho důvodů, proč jsem si vybrala tanec. Někdy si ale myslím, že si tanec vybral mne.

Klasické tituly jsou postaveny na pohádkových příbězích. Například i Jiří Kylián se rozhodl pro jinou cestu, netvořit pohádky, jak to bylo předtím zvykem. Jaké je to tančit v Chaplinovi, vlastně také v příběhu o reálné „nepohádkové“ postavě?

K. N.: Myslím si, že v *Chaplinovi* je mnohem více emocí než v Princí v *Labutím jezeře* nebo v *Popelce*. Máme tam hodně scén a každá z nich vyzařuje rozdílné pocity. V každém okamžiku musím uvažovat nad tím, co si on ve svém životě myslel. Což se mi líbí, protože cítím, že jeho život tancuje. A tento pocit rozhodně není pohádkový.

B. N.: Tančit v pohádkách jako *La Sylphide*, *Labutí jezero*, *Sněhurka* či *Popelka* je velmi důležitou a speciální součástí toho být tanečníkem. Je to jako si na každoroční karneval obléci kostým a být postavou, kterou v běžném životě nikdy nemůžeš být.

Na druhou stranu tančit v nepohádkových dílech je trochu jiná zkušenost. Jsou reálnější.

Tančit v *Chaplinovi* je právě tento případ. Navzdory tomu, že role, kterou hrají, není skutečnou postavou, ale byla vytvořena Charliem Chaplinem, je to osobnost zobrazující vlastnosti a životy tvrdě pracujících chudých lidí v té době. Používá humor, aby se dotkl ožehavých témat. Já se nemohu stát Tulákem jen tím, že si nasadím klobouk, nalepím knírek a vezmu vycházkovou hůl a budu směšně

KDO JE KOKI NISHIOKA

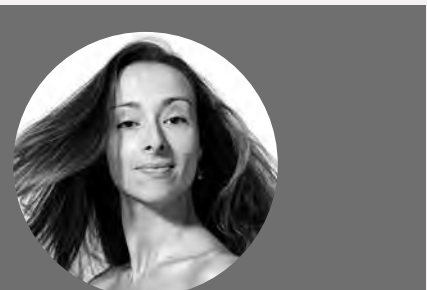
Absolvent Kyoto Ballet School v Japonsku (2010) a následně Balletakademie der Wiener Staatsoper v Rakousku (2014). Vítěz baletní soutěže v Ósace (2012) a držitel čtvrtého místa ze 14. NBA baletní soutěže v Japonsku (2010) a stipendia Balletakademie der Wiener Staatsoper.

Hraje na basovou kytaru a na klavír, ale jak říká „jen“ pro vlastní potěšení. Rád také připravuje tradiční japonská jídla, která jsou spolu s těstovinami také jeho oblíbenými pokrmy.

chodit kolem. Musím pochopit, co cítil a taky proč to tak cítil. A k tomu se dostanu tak, že se dívám do sebe, na své zkušenosti a svou moudrost a všechno tohle použiji, aby ty pocity byl skutečné. Tímto způsobem se pak stávám skutečnou na jevišti... A to je chvíle, která za to stojí.

Děkuji za rozhovor!

(Id)

KDO JE BRÍGIDA PEREIRA NEVES

Začala tančit ve věku tří let v rodném Portugalsku, později se přestěhovala do Anglie, aby mohla studovat na Rambert School of Ballet and Contemporary Dance v Londýně. Po absolutoriu tančila v angažmá v Anglii a Litvě. V roce 2007 tančila jako sólistka baletu Liaoning Ballet of China – druhého největšího baletního souboru v Číně.

Ve volném čase se věnuje baletním kurzům pro děti i dospělé, pravidelně navštěvuje taneční kurzy v Bournovillově technice a dalších tanečních stylů. Brígida hovoří pěti jazyky, včetně mandarínštiny, ačkoliv česky zatím neumí, ale pracuje na tom!

Baletní studio NDM má dlouholetou tradici. Studio vzniklo za éry působení tehdejšího šéfa baletu Alberta Janíčka v roce 1979. Na počátku do studia docházelo kolem dvaceti dětí, později se počet postupně rozrostl. Během více než 30 let existence studia v něm pedagogicky působilo mnoho vynikajících tanečníků a pedagogů.

V současné době ho vedou lektorky **Petra Kováčová, Michaela Vápeníková, Anna Knollová a Katarzyna Kavka**. Studio navštěvuje **84 dětí rozdělených do 4 skupin**.

Skupina BABY je určena baletním „bejbátkům“ ve věku okolo 5 let, která ve skupině zkoušejí své úplně první baletní krůčky. Ve skupině YOUNG děti rozvíjejí získané základy a pohybové dovednosti. Skupina JUNIOR je určena dětem, které vážně uvažují o baletu jako o svém budoucím povolání a připravují se na konzervatoř. Ve skupinách HOBBY I. a HOBBY II. potom pokračují děti, pro které by měl tanec být „jen“ zábavou.

Děti, které do Baletního studia NDM dochází, tradičně účinkují v baletních inscenacích – v současné době v *Louskáčkovi* a *Popelce*. Příležitostně jsou vybírány také pro účinkování v operách (např. *Maria Stuarda*). Každoročně děti připravují své vlastní závěrečné představení, kterým na jevišti zakončí svůj školní rok v Baletním studiu. V předchozích letech to byla představení *Z pohádky do pohádky*, *Putování Ferdý Mravence*, loni baletní koncert *Tanec v obrazech*. Již brzy začne příprava závěrečné tečky za letošním rokem pod názvem *Letem světem baletem*.

Posláním Baletního studia NDM je komplexní pohybová výchova a taneční rozvoj dětí a jejich eventuální příprava pro studium na taneční konzervatoři. Výuka je zaměřena především na oblasti klasického tance, lidového tance, taneční gymnastiky či improvizace.

Samozřejmě že hledáme každý výjimečný talent a radujeme se z něj, ale naším cílem je nadchnout pro klasický tanec a hudbu co největší děti. Naše motto zní: *„Rozvíjejte talent, který máte. V lese by bylo hrobové ticho, kdyby zpívali jen nejlepší pěvci.“*

Věříme, že to, pro co děti nadchneme a získáme v dětském věku, si s sebou ponесou jako základ své osobnosti dále životem. Lásku

Děti Baletního studia NDM na zkouškách

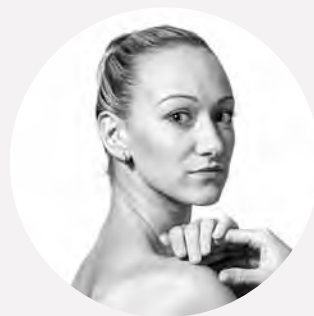
Foto archiv NDM

k hudbě a tanci považujeme za cenný vklad.

Věříme, že naše studio vychovává nejen budoucí tanečníky, ale také budoucí diváky a celoživotní příznivce ostravského baletu.

Další informace o Baletním studiu NDM hledejte na jeho stránce v rámci **www.ndm.cz** v sekci BALET.

(pm)

Po čtyřech letech se s Národním divadlem moravskoslezským loučí sboristka **Zuzana Majvelderová**. Pár dnů před odletem nám Zuzka poskytla rozhovor (nejenom) o tom, co ji čeká...

Zuzko, angažmá v Národním divadle moravskoslezském jste získala v roce 2011, hned po studiu na konzervatoři. Vzpomínáte si ještě na ten moment?

Pocházím z Otče u Opavy, ale studovala jsem tady, takže jsem od 11 let Ostravačka. Pro mě to tedy bylo jasné – chtěla jsem v Ostravě zůstat. Šla jsem do Ostravy na konkurz. Tenkrát byl šéfem pan Vejsada, který mě znal i z konzervatoře – od 4. ročníku jsem tu vlastně tančila *Labutí jezero*.

Členkou souboru baletu NDM jste byla více než čtyři roky. To je dlouhá doba, a jak už z názvu našeho rozhovoru vyplývá, hovořit budeme o loučení. Zeptám se tedy, na jakou roli v Národním divadle moravskoslezském budete nejraději vzpomínat?

Na roli asi ne, spíše na celý kus – na *Barocco*, kde jsme nejvíce s Barůškou Šulcovou, která je mi nejbližší i osobně.

Myslím, že bychom měli divákům také prozradit, proč jste se rozhodla odejít nejenom z NDM, ale také z Ostravy, a dokonce z České republiky?!

Odházím za láskou... Na Tchaj-wan. Když jsem tu byla první sezónu, poznala jsem přítele – tanečníka Po-Ju Lina, který je vlastně Tchajwanec. Minulou sezónu se vrátil domů a mě si tam teď vezme s sebou. (smích)

Vzpomenete si ještě na vaše první setkání? Jaký na vás udělal první dojem?

Já myslím, že jsem si ho moc nevšimla. (smích) Zato on prý mě hned. To mi říkal i kamarád Peter Ondrka: „Zuzanko, on řekl hned: Tak tu já chci!“

Proč musel Po-Ju Lin opustit Českou republiku?

Ne, on nemusel. Chtěl na chvíli přestat tančit, protože měl úraz. A už se taky chtěl vrátit domů, do Tchaj-čungu. Tam šel pracovat do fitness centra, aby doma nelenivěl a něco dělal. Musel udělat zkoušky, kde se učil anatomii a svaly, a říkal, že

Zuzana Majvelderová a Po-Ju Lin si vychutnávají tchajwanské jídlo!
Foto archiv Zuzany Majvelderové

mu to moc pomohlo. Teď, když ho něco bolí, ví, od čeho to je. (úsměv)

A jak jste se rozhodli těžké odloučení vyřešit?

Už předtím než Po-Ju Lin odletěl, jsme měli v podstatě jasno v tom, že se tam přestěhují. A mám tam i teď domluvenou práci. Během své první sezóny jsem pracovala na *Dámě s kaméliemi* s choreografem Allenem Yu, který sem mimochodem přivedl i Po-Ju Lina, a teď budu s Allenem Yu pracovat na jednom tanečním projektu. A do toho samého projektu se vrací jako tanečník i Po-Ju Lin. Takže se opět potkáme i pracovně.

Čeká vás tedy společný osobní i pracovní život. Máte nějaké další společné plány? Svatbu.

Svatbu?

Ano, už jsme zasnoubení od března. I když to není takové to do roka a do dne... Ale budeme mít dvě svatby. (úsměv) Ta tchajwanská bude malá a bude mít méně papírování, na rozdíl od těch papírů u nás. Když to řeknu upřímně, lidi ze země třetího světa tu moc nechťejí. Takže vyřídíme papírování na Tchaj-wanu a tady pak bude normální česká svatba.

Takže už máte v plánu i nějaké společné bydlení?

Oni to tam mají tak, že synové zůstávají doma a přivedou si domů manželku, takže už když se kupuje dům, počítá se už s tím, že synové budou mít svoje patro. Zato žena musí jít pryč – za svým mužem.

Myslíte si, že si zvyknete na život na Tchaj-wanu?

Doufám, že jo. Už jsem tam byla dva měsíce přes prázdniny a líbilo se mi tam.

Umíte něco říct čínsky?

Oficiálně se tam mluví čínsky, takže se učím čínsky. Ale umím i něco tchajwanský. Tchajwanština mi přijde jednodušší. Umím říct dobrý den a že mám hlad. Takže tam neumřu hladu, což je důležité!

Což je u baletky trochu nezvyklé...

Já pořád jíml! Já mám nejradši knedlíky. A mám ráda svíčkovou a guláš... a k tomu sedm, osm knedlíků...

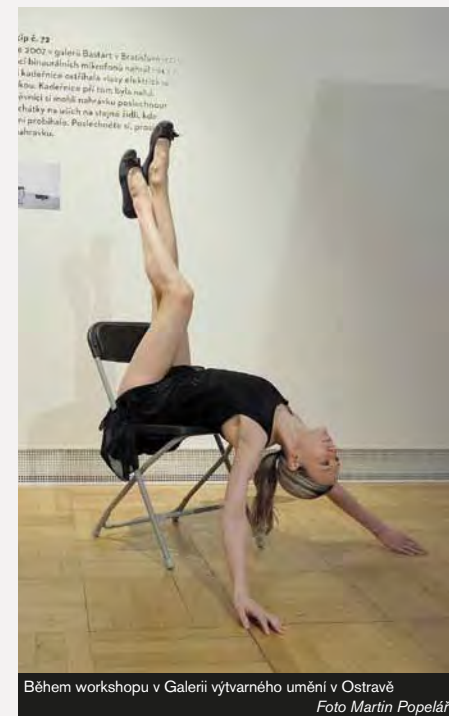
Říkala jste, že už jste na Tchaj-wanu strávila nějakou dobu během loňského léta. Čím vás tato země zaujala? Co vám na ní přišlo nejsympatičtější?

Jídlo! Fakt mi tam chutnalo! Například ovoce tam chutná úplně jinak než tady. Třeba liči – to se nedá vůbec srovnat. Tady je to taková vyschlá kulička a tam je to tak krásně šťavnaté, až vám to teče po rukou. A lidi celkově jsou tam hrozně milí, takoví vstřícní. Nestane se vám, že by v obchodě seděla paní a vypadala nepřijemně.

A poslední otázka na závěr: po čem se vám bude nejvíce stýskat?

Po rodině. Mám to kousek, takže jsem zvyklá jezdit pořád domů, a teď to nebude. Ale na Tchaj-wanu nejsou Vánoce, takže problém s Vánocemi máme vyřešen – budeme u nás.

Děkuji za rozhovor a ať se vám v nové životní i pracovní etapě daří! (mb)

Během workshopu v Galerii výtvarného umění v Ostravě
Foto Martin Popelář

NA NÁVŠTĚVĚ U CHAPLINA

Druhou lednovou sobotu jsme opět nechali na kouknout diváky do naší „taneční kuchyně“. V rámci otevřené zkoušky inscenace *Chaplin* se zájemci setkali s protagonisty – Brígidou Pereirou Neves, která tančí Tuláka, Kokim Nishiokou, který na jevišti „žije“ Chaplina, a s Ayukou Nittou – „jeho“ první manželkou. Návštěvníci viděli úryvky choreografie, slyšeli zajímavé povídání tanečníků o studiu jed-

Na návštěvě u Chaplina Foto Hedvika Antořová Řeháčková

notlivých rolí a děti si vyzkoušely s fotákem v ruce roli „paparazziů“, kteří v životě skutečného Chaplina sehráli významnou roli.

LABUTÍ JEZERO

Labutí jezero od Petra Iljiče Čajkovského je snad nejznámější baletní dílo na světě. Dne 7. března měli diváci možnost zhlédnout tuto inscenaci v obsazení Odetta – Odilie **Olga Borisová-Pračíková**, princ Siegfried **Michal Štípa**, Rothbart **Stéphane Aubry**. Tento nezapomenutelný zážitek jednoho z nejromantičtějších baletních příběhů si můžete znovu vychutnat ve stejném obsazení 24. března v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Elegance a přesvědčivý herecký projev Olgy Borisové-Pračíkové, přirozená noblesa, ideální tělesné proporce a především partnerská spolehlivost Michala Štípy Foto Martin Popelář

MEZINÁRODNÍ DEN TANCE

Patrick Ulman v předchozích ročních roztančil celou Ostravu! Foto Martin Popelář

Tradiční svátek tance ve všech podobách se celosvětově slaví 29. dubna*. Balet NDM připraví den otevřených dveří, a sice 30. dubna, kdy se koná hlavní zkouška nové inscenace *Sen noci svatojánské*. Zájemci budou moci zhlédnout klasický trénink baletního souboru a pak budou mít výjimečnou možnost vidět část zkoušky připravované inscenace – na jevišti, v kulisách, v kostýmech a se světly – za účasti všech inscenátorů. To vše doplněno povídáním o jedné z nejkrásnějších lyrických komedií v současném baletním repertoáru. Více informací na Facebooku baletu. (pm)

*MDT se slaví v den narození J. G. Noverra (29. 4. 1727) – „Shakespearova tance“, který je právem považován za „otce novodobého baletu“.

INZERCE

TANEČNÍ AKTUALITY
SLAVÍ
10 LET

BUĎTE U TOHO S NÁMI!
SLEDUJTE

TANEČNÍAKTUALITY.CZ
... orientační bod ve světě tance

Projekt podporuje MKČR a MhMP víceletým grantem v celkové výši 420.000,- Kč

kliá
květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2015/2016

Richard Heuberger (1850–1914)
– Victor Léon (1858–1940)
– Heinrich von Waldberg (1862–1929)
PLES V OPERĚ

Paříž, o jaké se nám ani nesnilo
Překlad a úprava: Vladislav Hamšík
Jevištní úprava: Tomáš Vůjtek
Janka Ryšánek Schmiedtová
Hudební nastudování: Karol Kevický
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
Premiéry 17. a 19. prosince 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice (1944)
– Andrew Lloyd Webber (1948)
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Rocková opera
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 17. a 19. března 2016
v Divadle Jiřího Myrona

Jaroslav Dušek (1961) – Ondřej Smeykal (1975)
– Mario Buzzi (1974)
L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Úzdravné operum
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Marek Prášil
Světová premiéra 21. dubna
a druhá premiéra 23. dubna 2016
v Divadle Jiřího Myrona

JESUS CHRIST SUPER STAR

TM & © 1996 RUG Ltd.

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

Vizuál inscenace **JESUS CHRIST SUPERSTAR**

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (BŘEZEN – DUBEN 2016)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
1. 3. (18.30), 1. 4. (18.30)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart
FUNNY GIRL
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
4. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 3. 4. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský
– Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
6. 3. (16.00)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
8. 3. (18.30)

Zdenek Merta – Jiří Žáček
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Režie: Petr Gazdík
Původní scénická a režijní koncepce Městské
divadlo Brno, Stanislav Moša
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Adam Sedlický
9. 3. (18.30), 9. 4. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
17. 3. (18.30) – premiéra,
19. 3. (18.30) – druhá premiéra,
24. 3. (18.30), 25. 3. (18.30), 7. 4. (18.30),
8. 4. (18.30), 14. 4. (18.30),

Andrew Lloyd Webber – Don Black
– Christopher Hampton
SUNSET BOULEVARD
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
30. 3. (18.30), 27. 4. (18.30), 28. 4. (18.30)

Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi
L2: BRÁNA ŽIVOTA!
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil
21. 4. (18.30) – premiéra,
23. 4. (18.30) – druhá premiéra,
24. 4. (16.00)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

vlna letošních premiér našeho souboru je právě na svém vrcholu.

Věřím, že dlouho očekávané uvedení rockové opery *Jesus Christ Superstar* Vás naladí na vlnu sváteční atmosféry velikonočních svátků. Jistě bude o čem přemýšlet. Tedy nejen o krásné hudbě, ale také příběhu, který má hluboký a velmi osobní význam pro každého z nás.

Ale ani další premiéra *L2: Brána života!* není jen tak obyčejným hudebním divadlem. Světová premiéra díla o lidském zázraku Clemense Kubyho vlastně svým velmi originálním způsobem na předchozí příběh o vzkříšení navazuje.

Budeme se na Vás těšit.

Patrick Frídrichovský

Patrick Frídrichovský

Tip Patricka Frídrichovského na měsíc březen a duben:
SUNSET BOULEVARD – jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyda Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera...

Reprízy 30. 3. (18.30), 27. 4. (18.30), 28. 4. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona
Na fotografii úvodní scéna z muzikálu

Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Rocková opera

Přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Marta Roszkopfová
Choreografie: Ivana Hannichová
Dramaturgie: Patrick Frídrichovský
Sbormistr: Marek Prášil
Sound design: Petr Košář

Osoby a obsazení:
Ježíš Kristus: Peter Cmorík / Lukáš Vlček
Jidáš Iškariotský: Lukáš Adam / Roman Tomeš
Máří Magdaléna: Hana Fialová / Vendula Přihodová / Martina Šnytová
Pilát Pontský: Roman Harok / Tomáš Savka
Herodes Antipas: Pavel Liška / Jan Vlas
Kaifáš: Juraj Čiernik / Petr Dopita
Annáš: Josef Lekeš (studijní úkol) / Peter Svetlík
Šimon: Radek Novotný / Jaroslav Rusnák
Petr: Ivan Dejmal / Roman Harok
Jan: David Janošek
1. kněz: Marcel Školout
2. kněz: Jan Drahovzal
3. kněz: Jiří Siuda / Ariel Zmuda

Premiéry 17. a 19. března 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 24. 3. (18.30), 25. 3. (18.30),
7. 4. (18.30), 8. 4. (18.30) a 14. 4. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona

JESUS CHRIST SUPERSTAR
POPRVÉ V OSTRAVĚ

Legendární rocková opera přichází do Ostravy! Pětačtyřicet let od světové premiéry *Jesus Christ Superstar* se jedno z nejzásadnějších děl hudebního divadla 20. století objeví poprvé na jevišti Divadla Jiřího Myrona. Zcela nové ostravské nastudování je rovněž završením náročné cesty za moderním hudebním divadlem, kterým si zdejší soubor operety/muzikálu získal v posledních sezónách přízeň diváků.

„Tato inscenace je svým způsobem výjimečná. Všechna dosavadní uvedení totiž více či méně vycházela z ozvěn původní verze v pražském Divadle Spirála. Ostravský Ježíš představuje zcela novou generaci herců a zpěváků, a to

Představitelé hlavních rolí rockové opery JESUS CHRIST SUPERSTAR: Lukáš Adam (Jidáš Iškariotský), Hana Fialová (Máří Magdaléna), Peter Cmorík (Ježíš Kristus)
Foto Martin Straka

nejen z Česka, ale i ze Slovenska. Navíc jsme získali práva na uvedení jedné písně, která se objevila jen v původním filmu, ale na českém jevišti dosud nezazněla. Myslím, že jsme postoupili zase o kus dál. A tak to má být,” říká Michael Prostějovský, autor původního českého přebásnění.

Nejslavnější rocková opera 20. století *Jesus Christ Superstar* se stala během více než 40 let od svého uvedení legendární klasikou ve světě i u nás. Moderní dílo Tima Rice a Andrewa Lloyd Webbera, jež líčí osud Ježíše Nazaretského pohledem Jidáše Iškariotského, stále láká. Není to totiž obyčejný, čítkankově napsaný muzikál podle Bible. Tim Rice v libretu stvořil apokryfní příběh „podle“ Jidáše. Ale kdo je to Jidáš? Historická postava, nebo současník? Vypráví o událostech starých 2 000 let, nebo je to svědek současnosti? Moderní svět, zdá se, ztratil smysl a směr a my z něj hledáme cestu ven. Podle autorů je klíč příběhu ukrytý ve spojení věcí minulých se současností a také s místem, ve kterém se odehrává.

„Vnímat pašijový příběh titulu *Jesus Christ Superstar* v našem kulturním povědomí, to je něco velmi přirozeného a logického. Má to hluboké kořeny. Rocková hudba má ale jeden důležitý prvek navíc, je schopná sdělovat jednoduchou emoci. I když opera vznikla před čtyřiceti lety, už dávno není ukotvena v tom známém „Make Love Not War“ šedesátých let. Je živá dodnes a prochází proměnami, ostatně jako celá společnost. Je tady ale šance říct, čím může tento příběh zaznít v naší nasycené době, která ale ztrácí svůj duchovní rozměr. Ptáme se, jestli má cenu jít až ke kořenům evangelijního poselství.

A ta rocková hudba má tak jednu obrovskou výhodu, že může tyto přepjaté, ale vlastně docela základní emoce vysvětlit,” prozrazuje o koncepci nové inscenace její režisér Jiří Nekvasil.

Česká premiéra muzikálu *Jesus Christ Superstar* dosáhla úctyhodných 1 288 repríz a celkem tuto inscenaci vidělo přes 850 000 diváků. Z Ježíše se tak stala legenda, která výrazně napomohla zvýšení povědomí českého národa o muzikálovém divadle a jeho moderních podobách. Nejnovější ostravská inscenace je po dvou pražských a jedné brněnské inscenaci už čtvrtou „návštěvou“ *Ježíše* na českých jevištích a zároveň čtvrtým dílem Andrewa Lloyd Webbera v repertoáru Národního divadla moravskoslezského. (pf)

Pavel Liška (Herodes Antipas)
Foto Martin Straka

Jednou z nových tváří, které se ostravským divákům představují v rockové opeře *Jesus Christ Superstar*, je **Vendula Příhodová**. Společně s členkami souboru opereta/muzikál Hanou Fialovou a Martinou Šnytovou alternuje roli Máří Magdalény. Abychom vám ji lépe představili, požádali jsme ji ještě během zkoušek o rozhovor.

Vendulo, zpívala jste prý už od mala, kdy jste se ale rozhodla pro dráhu profesionální zpěvačky?

Moje babička mi dodnes říká „Zpěvanko“, protože jsem vždycky zpívala, kudy jsem chodila. Neustále jsme se sestrou také nacvičovaly různá vystoupení, která musela celá rodina v obývacím pokoji sledovat – pouze babička se nedívala, musela nám totiž foukat na bublifuk. Před spaním jsem měla nejradši, když si táta sedl s kytarou do pokoje a hrál nám. Když bylo v létě hezky, zpívala u táboráku celá vesnice. Zpěv je taková droga, přináší vám pocity radosti a štěstí, které nikdy neomrzí. A když se k těmhle pocitům euforie ještě připojí skutečnost, že vás lidé kolem poslouchají rádi, je v podstatě nemožné se zpěvu vzdát. Myslím si tedy, že jsem se vlastně nikdy nerozhodla být zpěvačkou. Na zpěvačku jsem si

Vendula Příhodová v soutěži HLAS ČESKOSLOVENSKA
Foto archiv Venduly Příhodové

Ačkoliv jsou písničky Máří Magdalény notoricky známé, hledám k nim a k celé postavě svou vlastní cestu

Jako Láska v inscenaci JAMU POKREVŇÍ SESTRY

Foto archiv Venduly Příhodové

prostě od malička hrála – a tahle hra mi zůstala až dodnes.

Vystudovala jste muzikálové herectví na brněnské JAMU. Co vám studentská léta dala, případně vzala?

JAMU pro mě byla spojením všech věcí, které mě bavily – zpěvu, tance a herectví. Byly to krásné čtyři roky naprosto bezstarostného studia. Poznala jsem úžasné pedagogy jako Janu Janěkovou, Dadu Klementovou, Karla Hegnera, Hanu Litterovou, Václava Cejпка a mnoho dalších, kteří ovlivnili můj názor na umění, na svět a kteří mě inspirují dodnes. Janě Janěkové kromě její metodiky budu navíc vždycky vděčná za tu úžasnou partu „šilenců“, se kterými jsem mohla studovat v jejím ateliéru. I od nich jsem se naučila spoustu věcí a navíc jsem měla díky nim poprvé pocit, že někam opravdu patřím.

Co vám naopak přinesla účast v televizních soutěžích?

Když mi bylo dvanáct, zúčastnila jsem se *Rozjezdů pro hvězdy*. Tehdy to pro mě byl splněný sen a velká zábava. Myslím, že Rozjezdy byly jednou z posledních soutěží, kde šlo opravdu spíš o legraci a pohodu, kde se celý tým bavil prací s dětmi. A já byla nadšená.

Do druhé soutěže, *Hlasu Československa*, jsem se nepřihlásila, abych si splnila sen, protože tím jsem v té době už žila v Divadle Kalich. Spíše mě zajímalo, jestli zvládnu tlak konkurzů a jestli se porotcům budu líbit. Druhým důvodem byl muzikál – v dnešní době je totiž v Praze ještě stále

trendem obsazovat v hudebních divadlech do rolí zpěváky nebo lépe řečeno mediálně známé osobnosti bez ohledu na to, jestli daný žánr ovládají. Je smutné, že se díky tomu na muzikál obecně hledí jako na estrádní zábavnou show, a přitom existuje mnoho nádherných děl, která s estrádou nemají nic společného. Ačkoliv si myslím, že by se divák měl vychovávat a že by lidé i bez kultu pěveckých hvězd do divadla chodili, řekla jsem si, že mi taková soutěž může jen pomoci a že alespoň hrstka lidí bude vědět, kdo jsem – a na to hudební divadla slyší.

Neznamená to ale, že bych si půl roku stráveného v téhle soutěži neužila a že bych si toho nevážila. Právě naopak! Potkala jsem mnoho výborných muzikantů, užila si spoustu zábavy – a nakonec jsem i zjistila, kterou cestou se dát chci a jakou cenu nejsem ochotná za popularitu zaplatit.

Snažíte se i nadále zdokonalovat ve zpěvu nebo herectví?

Myslím, že se mám ještě hodně co učit, a vážím si toho, že mám kolem sebe tolik skvělých lidí, kteří jsou pro mě velkým vzorem, ať už v profesionálním, nebo v osobním životě. A s některými z nich teď dokonce v Divadle Jiřího Myrona pracuji!

Které ze svých dosavadních divadelních zkušeností si nejvíce ceníte?

Každá nová zkušenost je pro mě cenná. Jsem vlastně teprve na startu a – slovy pana Prostějovského – všechno dobré i zlé si nechávám na památku.

Jako Rákšasi v inscenaci MAUGLÍ v Divadle Kalich
Foto R. Kocourek – Divadlo Kalich

I přesto, že jste teprve na začátku své kariéry, která role byla dosud vaší nejmilejší?

Nemám ještě mnoho zkušeností, takže v každé roli objevuji něco nového. Kromě absolventských inscenací na JAMU jsem si ale zatím nejvíc oblíbila muzikál *Mauglí*. Sešla se tu kombinace krásného díla a úžasných lidí, kteří se na tvorbě inscenace podíleli. Myslím, že z představení je znát, jak moc ho máme všichni rádi.

Vzpomenete si, kdy jste poprvé slyšela nebo viděla muzikál Jesus Christ Superstar a jaký na vás zanechal dojem?

Poprvé jsem ho slyšela z audiokazety, kterou si rodiče přivezli z Prahy. Od té doby jsem si kazetu pouštěla pořád dokola. Zavřela jsem se v obývacím pokoji a hrála si třeba celé odpoledne na všechny postavy z příběhu...

S jakými pocity jste začala zkoušet Máří Magdalénu – roli, kterou každý fanoušek hudebního divadla dobře zná a jejíž písničky jsou notoricky známé i mezi širokou veřejností?

Přišla jsem do nového prostředí, takže prvním pocitem byly samozřejmě obavy. Snažila jsem se připravit, přečíst a zhlédnout cokoliv, co by mi pomohlo nahlédnout do tématu, do doby, ve které se příběh odehrává. Nejvíc mě zatím uchvátily knihy *Jeho království* a *Poslední pokušení*, kde se člověk dozví i mnoho o uspořádání tehdejší společnosti.

Ačkoliv jsou písničky Máří Magdalény notoricky známé, hledám k nim a k celé postavě svou

vlastní cestu, ono to totiž ani jinak nejde. U takovéto postavy jsou navíc krásné momenty, při nichž máte pocit, že jste objevil něco nového.

Jakou ženou podle vás Máří Magdaléna ve skutečnosti byla?

Jistě chytrou a vzdělanou. Podle jednoho dokumentu BBC byla Marie z Magdaly jedním z nejmilejších Kristových učedníků, a dokonce ho na jeho pouti finančně podporovala. V té době ale ženy neměly volební právo, na veřejnosti s nimi muži takřka nepromluví. Narušovala tak zasetý řád tehdejší společnosti, a proto není divu, že její příběh církev spojila s dalšími dvěma a udělala z ní nevěstku. Všechny teorie o Marii Magdaléně samozřejmě беру s rezervou a nenechávám se ovlivňovat věcmi, které by mě odváděly od našeho zpracování. Pomáhají mi ale vidět Máří nejen jako zamilovanou holku, která následuje Ježíše, ale také jako velkou osobnost a silnou ženu.

V době našeho rozhovoru máte za sebou první korepetice a zkoušky v NDM; jak se na svůj zdejší debut těšíte?

Po prvních zkouškách, kde panovala výborná atmosféra a ostatní kolegové mě jako nováčka vzali vřele mezi sebe (moc jim za to děkuji), se těším moc!

A jak na vás ve srovnání s Prahou nebo Brnem působí město Ostrava?

Ostrava je naprosto originální a svěbytná, nedá se porovnávat s jinými městy. Těším se, že ji za dobu zkoušení trochu víc poznám a nasaji tu pověstnou rázovitou atmosféru! Jsem ráda, že tu mám možnost zkoušet s několika svými přáteli, kteří mi určitě s objevováním tajů Ostravy pomohou...

Vendula Příhodová je členkou kapely INSPEKTOR KLUZÓ (na snímku společně s Tomášem Matonohou) Foto archiv Venduly Příhodové

KDO JE VENDULA PŘÍHODOVÁ

Rodačka z Tasova se již ve 12 letech stala absolutní vítězkou televizní soutěže *Rozjezdy pro hvězdy*. Následně vystoupila v několika televizních pořadech se skupinami Olympic, Patrola Šlapeto, zpěvákem Petrem Bendem ad. Vystudovala Gymnázium ve Velkém Meziříčí a muzikálové herectví na brněnské JAMU. Během studia působila jako zpěvačka v několika hudebních skupinách, spolupracovala s Metropolitním orchestrem Brno a choreografkou Carine Gizau (projekt *Floating Castles*). V současné době žije v Praze, kde účinkuje v několika činoherních inscenacích a v muzikálech (*Prezidentky*, *Mauglí*, *Mamma Mia!*, *Rent* ad.). Koncertně vystupuje s malým hudebním kabaretem Inspektor Kluzó (s Tomášem Matonohou a pianistou Zdeňkem Králem). Televizní diváky nedávno opět zaujala jako finalistka soutěže *Hlas Československa*, kde v grandfinále obsadila druhé místo.

Na závěr nám prosím prozradte, jaké jsou vaše profesní cíle do budoucna?

Před rokem jsme s hercem Tomášem Matonohou a pianistou Zdeňkem Králem založili malý hudební kabaret Inspektor Kluzó, kde zpívám naše autorské písně. Přála bych si, aby nám tohle poetické seskupení dlouho vydrželo. A co se týče divadla, chtěla bych (si) dál hrát. A taky bych si přála být zdravá, abych mohla dělat všechno, co mě baví! Vlastně nemám žádné cíle – ale přání, jak vidíte, těch mám na rozdávání...

Milá Vendulo, ať se vám tedy plní! Mnoho úspěchů a díky za rozhovor.

(bar)

Herec **Jaroslav Dušek** (1961) patří mezi nejpopulárnější české herce posledního čtvrtstoletí. Jeho tvář můžeme zahlédnout v mnoha filmech či seriálech. Jak ale řada příznivců tuší, záběr jeho činností je mnohem širší. Improvizuje, účinkuje v divadelních hrách i ve filmech, moderuje, píše scénáře, preferuje alternativní způsob života. Velkou oblibu si získala jeho hra *Čtyři dohody*. Komorní představení inspirované motivy knih toltécké moudrosti Dona Miguela Ruize zhlédlo během více než deseti let okolo dvou set tisíc diváků. Je také autorem libreta k opeře *Nagano*, kterou v roce 2004 uvedlo Národní divadlo. Hudební divadlo mu tedy není cizí, což v současnosti dokazuje také spolupráci s naším souborem, pro který píše libreto k experimentálnímu hudebnímu dílu *L2: Brána života!* podle osudu německého spisovatele a léčitele Clemense Kubyho.

Jste spoluautorem nové premiéry souboru opereta/muzikál, která má poněkud záhadný název. Co je to za zvláštní název L2: Brána života?

L2 je obratel v páteři, který se v čínské medicíně nazývá pojmem Brána života. My jsme toto označení použili se skladatelem Ondřejem Smeykalem pro název divadelního tvaru, kterému říkáme „úzdavné operum“. Je to hudebně-dramaticky-pohybově-pěvecké dílo. Vypráví příběh, jenž líčí skutečný osud Clemense Kubyho, německého spisovatele, filmaře a politika. Ten se před třiceti lety smrtelně zranil, když si rozdrtil druhý obratel bederní části páteře, kterému se právě říká L2. Diagnóza zněla strašlivě – ochrnutí dolních končetin do konce života. Ale on se v té nemocnici rozhodl, že neposlechne tu prognózu, kterou uslyšel, a rozhodl se, že bude chodit navzdory tomu stavu, ve kterém byl.

A opravdu se mu to po několika měsících podařilo. Postupně rozhybal palec nohy, pak nohu v kotníku, poté druhou nohu. Znovu se učil chodit, nosil ocelový korzet a dnes chodí i bez této podpory. Stále pobíhá někde po světě, je na živu a je to nesmírně zajímavá osobnost. Učí lidi zvláštní metodě sebeuzdravení, kterou on sám označil slovy „mental healing“. I v češtině o ní vyšly z jeho pera knihy, např. *Na cestě do sousední dimenze* a řada jiných. Natočil desítky dokumentárních

Chceme diváky uzdravit od všedních starostí

Ondřej Smeykal, Jaroslav Dušek a Clemens Kuby na návštěvě v Ostravě

Foto archiv nakladatelství Eminent

filmů, chcete-li důkazů, právě o takovém zvláštním způsobu uzdravování. Fascinovalo jej, že se dokázal pomocí vlastní vůle uzdravit, a žádal pro to nějaké logické vysvětlení. Ptal se lékařů, jak je to možné, že se to podařilo, když prognóza byla naprosto beznadějná. Ale oni odpověď neměli, většinou to vysvětlovali jako jakési „spontánní uzdravení“, jež se čas od času podaří a je považováno za zázrak, výjimečný moment, který se občas stane. Doslova jeden případ z dvaceti tisíc. „*To jste Vy, ten jeden z dvaceti tisíc,*“ říkali lékaři. „*Prostě jste se uzdravil.*“

Jenomže on chtěl vědět, jak to uzdravení proběhlo. Jak je to možné, že jeho bezvládné tělo opět chodí, když se dle všech důkazů přerušily nějaké dráhy. Začal se proto zajímat o podobná, jakoby zázračná vyléčení. Začal jezdit po světě, točil s dalajlámou, se Saí Bábou a s různými šamany. Natočil tisíce hodin materiálu, svědectví takových případů, kdy se lidé uzdravují v zázračně krátké době. Všechno to sestříhal a pustil vědcům a lékařům v rodném Německu. Ptal se jich, jaké mají vysvětlení pro to, že se ti lidé uzdravují. Zvláštní je, že takové vysvětlení vlastně není! Prostě neměli to správné odůvodnění. Každý říkal něco jiného. Nicméně ta záhada, ten živoucí, chodící Clemens Kuby prostě existuje a je mezi námi.

Co na to tedy řekli ti vědci, když ten filmový materiál viděli?

Kuby to popisuje v té své knize *Na cestě do sousední dimenze*. Když primář úrazového

oddělení, na kterém tehdy Clemens Kuby ležel, spatřil to, co se stalo, poklekl, pomodlil se a řekl mu: „*Pane Kuby, vy jste naprosto rozbořil mé vědění. Vy jste vyvrátil všechno, co jsem se kdy učil.*“ Ten beznadějný pacient sám od sebe dokázal pohnout palcem nohy, stalo se něco, co lékařská věda nemohla svými mechanismy a věděním pochopit. „*Postavil jste na hlavu všechny lékařské, vědecké názory, které já znám, a já vám k tomu gratuluji.*“ Pozoruhodné ale bylo to, že ten primář byl schopen vykročit ze svého schématu profesního omezení, které získáte jednostranným pohledem na věc. V tom byla jeho ohromná síla. Vykročil a přál Kubymu, aby se mu ta jeho cesta podařila. A tak se i stalo.

To je samozřejmě silný motiv k vyprávění příběhu. Jak jste ale přišli na to udělat z tohoto lidského zázraku hudební divadlo?

Mně hodně pomohlo, když jsem začal chodit přes žhavé uhlíky. To mi bylo třicet let. V roce 1991 jsem poprvé přešel žhavé uhlí a mým nohám se nestalo nic, chodidla zůstala neporušená. Okolo mne měli lidé puchýře, popálili se. Nebylo to tak, že každý bez problémů přešel. Ale já ano. Tak jsem pochopil, že lidské tělo umí nějaké věci, které třeba vypadají dost nepravděpodobně. Když jsem četl tu knížku *Na cestě do sousední dimenze*, připadlo mi to jako moderní soudobé téma. Mohli bychom to označit slovem „sebeuzdravení“ nebo spíš „sebeuvědomění“ si určitých kompetencí, které

máme jako lidské bytosti. Kubyho knížka tedy ve mně, jak se říká, „zazněla“. Zdálo se mi, že by bylo zajímavé udělat z toho něco jako dramatické dílo. Protože ta síla, ten patos, který v tom je, je slučitelný s hudbou, s určitou vibrací, kterou nese, což může uzdravovat. Tak nějak se ve mně ten nápad zrodil.

A měl jste třeba nějakou konkrétní představu o hudbě? Zněl vám v hlavě nějaký konkrétní hudební styl nebo nástroj, který by takové téma dokázal nejlépe vyjádřit?

Dlouho jsem o tom přemýšlel. Zkoumal jsem koho oslovit a nakonec mi do reality vstoupil Ondřej Smeykal, hráč na didgeridoo. Známe se, při různých příležitostech spolu vystupujeme a já si řekl, že by bylo zajímavé, kdyby tento australský domorodý nástroj byl vůdčím prvkem takového díla, protože je považován za léčivý. Ondřej je velice přemýšlivý člověk, krásně o tomto nástroji vypráví. Ví o něm opravdu hodně a je schopen popisovat rozmanité způsoby dechu, ovládnání zvuku a frekvence. Má v sobě zároveň dar kompozice. Napadlo mne, že by ho možná zajímala možnost rozšířit svou hudbu na větší plochu, a to divadlo logicky skýtá. Ondřej si tu knihu přečetl a okamžitě vzplál. Shodli jsme se na tom, že didgeridoo je pro tento příběh ten nejlepší nástroj. Přišlo nám to vhodné jako symbol té beznadějně situace, která nakonec měla řešení. Ondřej mě však hodně překvapil, protože přišel s nápadem, že hudbu sice na didgeridoo složí, ale nechá ji rozepsat do nástrojového obsazení normálního orchestru. Výsledkem tedy je, že orchestr sám bude znít jako jedno velké didgeridoo. Nechali jsme ten nástroj, aby nám

Jaroslav Dušek, Clemens Kuby a Ondřej Smeykal před Divadlem Jiřího Myrona

Foto archiv nakladatelství Eminent

Takto si představuje Clemense Kubyho Marek Pražák

© Marek Pražák

sám vyprávěl ten příběh v té své meditativnosti, opakování. V určitém monotónním opakování, které je však důležité a má svůj smysl. Jednotlivé verše nebo věty se opakují a nespočetněkrát obměňují. *L2* totiž není klasický příběh s dialogy

a písněmi. Libreto je jen takovým artefaktem, který se větví a splétá v mnoha úrovních. Je to koláž zvuků a slov. A to se ukázalo jako správná volba.

Na co se mohou diváci vaší inscenace těšit?

Říká se tomu mezi lidmi nevědní zážitek. Já doufám, že tomu tak bude. Už ten neobvyklý zvuk orchestru. Dílo nebude nijak dlouhé, počítám tak hodinu bez přestávky, aby se ten tok souvislého úzdavného procesu nepřerušil. To je důležité. Nelze přetnout proces, který je harmonizující, kontemplující. Není to ale nijak vážné dílo, divák v něm najde i prvky grotesky či divočejších výjevů, zejména při setkání pacienta s primářem, kterého jsme pojednali téměř jako faraona, který spravuje své výsostné území. Velkolepé scény se střídají s momenty křehké samoty Clemense Kubyho, který se nemůže hýbat a jen dýchá. Klíčem celého díla, a to můžu prozradit, je dech a jeho technika. Kuby se totiž v procesu rekonvalescence učil znovu dýchat, tak jemně, aby neměl bolesti a mohl se uzdravit. Jsem zvědavý, jak to režisér Jiří Nekvasil celé pojme a jaký vdechne dílu jevištní tvar. Moc se těším na orchestr i celý soubor a doufám, že každý divák, který přijde, si na představení zrelaxuje a uzdraví se od všedních starostí a bolestí. To bych si přál ze všeho nejvíc.

(pf)

NÁVŠTĚVY PRINCE DÁNSKÉHO V OSTRAVĚ

Příběh dánského prince Hamleta, jednoho z nejvýraznějších a nekomplikovanějších Shakespeareových hrdinů, je dnes obecně známý. Kdo by si nevybavil Hamleta s lebkou nebo jeho slavný monolog počínající slovy: „*Být, nebo nebýt?*“ V titulní roli Shakespeareovy tragédie se představilo mnoho významných herců – Richard Burbage, Henry Irving, Sarah Bernhardtová (!), Laurence Olivier, Vladimír Vysockij, v českém kontextu pak zejména Eduard Vojan, Eduard Kohout, Radovan Lukavský a František Němec.

V našem divadle měli diváci možnost zhlédnout tuto hru celkem v pěti inscenacích (včetně jedné obnovené premiéry). Poprvé to bylo 28. února 1930, kdy se v titulní roli představil tehdejší ředitel **Miloš Nový**, jenž byl zároveň režisérem inscenace. Po jeho odchodu z Ostravy byla tato inscenace uvedena 11. října 1931 v obnovené premiéře v režii Jaroslava Skály a v roli prince

Jiří Adamira (Hamlet), Dagmar Veselá (Gertruda) a Miloslav Holub (Claudius) v inscenaci HAMLETA z roku 1960 (premiéra 12. 3. 1960) Foto František Krasl

Eduard Kohout (Hamlet) v Národním divadle v roce 1926 (fotografie z ostravské inscenace se nedochovala) Foto Ceti, Archiv ND

Josef Langmiller (Hamlet) a Miloš Pavlin (Horacio) v inscenaci HAMLETA z roku 1960 (premiéra 12. 3. 1960) Foto František Krasl

Hamleta v Ostravě vystoupil **Eduard Kohout** (slavný představitel této role z inscenace režiséra Karla Hugo Hilara v pražském Národním divadle v roce 1926). Obě inscenace se hrály v tehdejší Městském divadle, dnešním Divadle Antonína Dvořáka.

Následující setkání s Hamletem proběhlo až o téměř třicet let později, konkrétně 12. března 1960, ve stejné divadelní budově, která však už nesla název Divadlo Zdeňka Nejedlého. V režii Miloše Horanského v titulní roli alternovali **Jiří Adamira** a **Josef Langmiller**. Pozornost kritiky upoutal také Lubor Tokoš jako Polonius a Jiřina Froňková v roli Ofélie, zvláštností bylo také použití nového překladu Zdeňka Urbánka.

Dalším Hamletem byl v našem divadle **Jiří Čapka**, a to v inscenaci režiséra Bedřicha Jansy uvedené v premiéře 4. června 1988. Bylo to poprvé, co se Hamlet hrál na jevišti Divadla Jiřího Myrona, které, dle slov inscenátorů, nabízelo možnost nového prostorového řešení (scénografem byl Ladislav Vychodil).

Zatím poslední příležitost seznámit se se Shakespeareovým *Hamletem* v našem divadle nabídla inscenace tehdejšího šéfa činohry Juraje Deáka, jejíž premiéra se konala 11. ledna 2003 v Divadle

Jiřího Myrona. Titulní postavu ztvárnil jako jednu ze svých prvních ostravských rolí **Jan Hájek**.

V letošním roce máte příležitost se s princem Hamletem opět setkat. V únoru byla ve Staré aréně uvedena „zkrátka méně známá verze známého příběhu, kdy tragédie přijde zkrátka“ s názvem *HAPRDÁNS neboli HAMLET PRINC DÁNSKÝ* autora Ivana Vyskočila a v březnu má premiéru opera *Hamlet* skladatele Ambroise Thomase. (les)

Inscenace HAMLETA z roku 1988 (premiéra 4. 6. 1988) – Jiří Čapka (Hamlet), Eva Vejmelková (Ofélie) Foto Josef Hradil

HAMLET z roku 2003 (premiéra 11. 1. 2003) – Jan Hájek (Hamlet), Veronika Forejtová (Gertruda) Foto Josef Hradil

SLAVNOSTNÍ ZNOVUOTEVŘENÍ DIVADLA JIŘÍHO MYRONA V ROCE 1986

Připomeňme si krátce třicetileté výročí od slavnostního znovuotevření Divadla Jiřího Myrona, které se konalo 28. dubna 1986.

V pondělí 6. prosince 1976 se v Divadle Jiřího Myrona odehrálo představení *Švejk*. Okolo úplňkové půlnoci otřásla Ostravou zpráva, že divadlo hoří. Jeho provoz byl obnoven až po rozsáhlé rekonstrukci v roce 1986. Soubor operety tak ztratil svou mateřskou scénu a musel provozně improvizovat – vtěsnat se na přetížené jeviště Divadla Zdeňka Nejedlého a absolvovat mnoho zájezdových představení.

Jako Fénix z popela

Krátce po požáru začalo zpracování a schválení projektu s cílem o co nejlepší rozvržení prostorů divadla. Z původní budovy byl zachován pouze přední trakt. Hlediště, jeviště, ale i technické a herecké zázemí jsou novostavbou, oproti původní budově jsou tyto prostory podstatně rozšířeny. Autorem projektu byl Ing. arch. Ivo Klimeš ve spolupráci s Ing. arch. Ivo Šlosarem. Autorem prováděcího projektu byl Ing. arch. Hynek Váňa a projekt interiéru byl svěřen arch. Radimu Ulmannovi. Stavební obnova probíhala mezi lety 1980–1986. Státní divadlo v Ostravě pak mohlo opět hrát na všech čtyřech scénách a denně nabídnout více než 2000 míst k sezení.

A ejhle! Zahajujeme provoz v nové a mohu říci roztomilé divadelní budově. Připadal jsem si někdy jako polír na stavbě. Chodil jsem se dívat, jak stavba roste. Bude to krásný stánek umění, který má patřit převážně operetě. Sem budou chodit pracující Ostravska potěšit se, pobavit a zasmát.

O rekonstrukci si také můžete přečíst v publikaci *Architekt Ivo Klimeš: Svět architektury a divadla.*

Josef Kobl

Dva dny před slavnostním znovuotevřením divadla 26. dubna 1986 v 16 hodin proběhlo v Divadle Jiřího Myrona **Setkání uměleckých generací**, jež bylo určeno bývalým osobnostem divadla. Vystoupili pro ně tehdejší významní umělci jako Emerich Gabzdyl, Gabriela Vránová, Bedřich Kolliner, Rudolf Lampa aj. Součástí tohoto slavnostního dne byla **Výstava ve foyeru Divadla Jiřího Myrona**, která dokumentovala historii Divadla Jiřího Myrona včetně průběhu nejnovější rekonstrukce. K této příležitosti vydal Okresní stavební podnik Opava publikaci s názvem **DIVADLO JIŘÍHO MYRONA OSTRAVA 1986** s rozsáhlou fotodokumentací této šedesátimilionové rekonstrukce.

Slavnostní znovuotevření divadla se Štěstím pro Annu

Představením muzikálu *Štěstí pro Annu* bylo v pondělí 28. dubna 1986 v 19 hodin slav-

Divadlo Jiřího Myrona po požáru Foto archiv NDM

nostně otevřeno nově rekonstruované divadlo. Inscenace měla premiéru v únoru téhož roku v Divadle Zdeňka Nejedlého. Autorem muzikálu na motivy Olbrachtovy prózy *Anna proletářka* byl přední sólista operety Petr Miller. Velmi složitě byl hledán patřičný titul pro samotné slavnostní zahájení. Požadoval se moderní muzikál, který by odpovídal zároveň prostorovému řešení nového divadla. Inscenace byla velmi úspěšná a těšila se divácké oblibě. Úspěch byl zaručen i inscenačním týmem (režie: Josef Kobl, dirigent: Vladimír Brázda, instrumentace: Ladislav Matějka, choreografie: Albert Janíček, scéna: Vladimír Šrámek).

Až se poprvé zvedne opona nového jeviště, bude to pro nás všechny na scéně i v hledišti zážitek, na který nikdy nezapomeneme. Pro náš operetní soubor to znamená začátek nové éry a na nás bude, jak naplníme svou práci význam a poslání divadla, které by nám všem mělo přinést nové a radostné umělecké zážitky. Otevření nové scény budu prožívat s rozechvěním o to větší, že k zahájení byl vybrán muzikál Štěstí pro Annu, jehož jsem autorem. Přál bych si, aby „štěstí“ provázelo naše kroky na zbrusu nových prknech, o nichž se říká, že znamenají svět.

Petr Miller

Zleva: Blanka Popková (Iluze), Petr Miller (Idol) a Bohumila Fišarová (Ideál) v inscenaci ŠTĚSTÍ PRO ANNU (premiéra 22. 2. 1986) Foto Vlasta Pavelková

Loupežník Jana Kačera

Divadlo Jiřího Myrona se stalo kmenovým stánkem nejen pro operetu, ale i pro balet a činohru. První činoherní premiérou v „novém“ divadle byla inscenace hry Karla Čapka *Loupežník* v režii Jana Kačera. Tehdejší tisk hovořil o kouzelné inscenaci, kterou umocnilo vkomponování skladby Bohuslava Martinů Otevírání studánek, která je rovněž vyznáním obdivu k české krajině. Tuto atmosféru pak dotvořil jevištní i kostýmní výtvarník Otakar Schindler.

V hlavních rolích se představil Tomáš Jirman v alternaci s Karlem Vlčkem a Eva Vejmelková v alternaci s Magdou Šputovou. Režisér Jan Kačer se touto inscenací po svém druhém, desetiletém působení zároveň s Ostravou rozloučil, jelikož přijal angažmá v pražském Divadle na Vinohradech. (zr)

Režisér Jan Kačer s Evou Vejmelkovou (Mimi) a Karlem Vlčkem (Loupežník) na zkoušce k inscenaci LOUPEŽNÍK (premiéra 28. 6. 1986) Foto Josef Hradil

Přejeme návštěvníkům Divadla Jiřího Myrona hluboké umělecké zážitky, společnou radost z nového příjemného prostředí rekonstruovaného divadla. Náš společný dík patří stavbařům, pracovníkům Okresního stavebního podniku v Opavě a všem dalším podnikům, které se na rekonstrukci podílely a vytvořily tak podmínky k tomu, abychom mohli důstojně plnit úkoly kulturní politiky. Uskutečněná akce je dokladem velkorysého přístupu naší socialistické společnosti a jejich orgánů k problémům rozvoje naší socialistické kultury.

Zdeněk Starý, ředitel SDO

V divadle je řada profesí feminizovaných. Řekl bych, že po právu. **Dana Poláková** oplývá šumivým šarmem, který je, jak záhy z tohoto povídání vyplyne, pro pozici referentky obchodního oddělení do jisté míry potřebný.

Prosím tě, jak bys vlastními slovy postihla podstatu svého povolání?

Myslím si, že někdejší název této funkce – náborářka – přesněji pojmenovává, o co v ní jde. My totiž opravdu provádíme nábor, poněvadž přesvědčujeme lidi, aby víc chodili do divadla. Přibližně 80% mých zákazníků tvoří senioři. Oslovuji tedy kluby seniorů, svazy důchodců, seniorské vesničky; další skupinou jsou studenti, zaměstnanci obecních úřadů a jiných podniků a členové všelijakých spolků.

Kolik vás vlastně je?

V kanceláři jsme celkem tři, z toho pouze dvě z nás mají na starosti zájezdy. Za tímto účelem vyjíždíme já a má kolegyně dvakrát do týdne po celém Moravskoslezském kraji, přičemž další naše kolegyně zajišťuje dopolední představení pro školy. Jinak všichni tři soustavně rozesíláme nabídky a vyřizujeme objednávky.

A jak konkrétně vypadá náborová komunikace ve tvém podání?

Já jsem komunikativní, takže nemám problém navést lidi na to, co chci. Má taktika spočívá v tom, že od okamžiku, kdy někam vstoupím, začnu ihned mluvit a nabízet, oni poslouchají a pak si z toho

vezmou, co chtějí. A pokud se setkám s odmítavým přístupem, jsem o to víc řečnější a horlivější a slibuju, jak se dá. Už se dokonce stalo, že mě zástupce kteréi organizace odbyl slovy: „*Když budu chtít do divadla, tak si zajdu.*“ Většinou mě však přijímají velice příjemně, ale jestli k nám pak přijedou, to už je druhá věc. Jednou se mi přihodil zvlášť kuriózní případ, kdy mě ředitel jistého gymnázia překvapil tvrzením, že ještě nikdy v divadle nebyl, což byla voda na můj mlýn: „*To není možné, pane řediteli, vy jste nebyl... Mohu vás pozvat...*“

Jaké nejčastější otázky slyšíte?

„*Paní Poláková, je to pěkné?*“ To je otázka, která mě provází pořád.

Jak na ni reagujete?

V prvé řadě říkám: „*Je to pěkné.*“ Celých deset let, co tu pracuju, urputně bojuju s jednou věcí. Mnohokrát se setkávám s tím, že mi řeknou: „*Chceme operetu, operu, no i balet, ale činohru nebereme, my jim nerozumíme.*“ Ale ani já, když sedím v deváté, ve dvanácté řadě, tak nerozumím; jak potom mohou rozumět senioři. Jsou tedy dvě možnosti: Buď trpím nedoslýchavostí, anebo skutečně herci neumějí pořádně mluvit. Tato okolnost nám mocně ubírá zákazníky. Mám dojem, že se na jevišti mluví rychle a příliš potichu. Proto vždycky beze všeho doporučím takovou inscenaci, ve které účinkují herci, o nichž vím, že zřetelně a nahlas vyslovují.

Proměnil se postupem let způsob, jakým získáváš zákazníky?

Od svých starších kolegyn vím, že kdysi, když ještě v podnicích existovaly závodní organizace ROH, prodal se vždy určitý počet lístků a ať ti lidi šli, nebo nešli, bylo koupeno. Teď hledáme v podnicích a institucích někoho, kdo se uvolí s námi jednat, a oproti dřívějšímu musíme dlouho přesvědčovat, nabízet, opakovaně se vracet na místo činu, mailovat a pak se to třeba podaří. Některé firmy jezdívají na muzikály do Prahy, což mě vždycky naštve, a zpravidla

rok dva jim trvá, než se rozhodlají navštívit naše muzikálové inscenace.

Já se zkontaktuji jen s jednou zprostředkující osobou, která vystupuje za celý kolektiv. Jistá starší paní už přes dvacet let objíždí na kole několik vesnic a nabízí jim naše propagační materiály, přičemž oni si následně odhlasují, na které představení se vypraví autobus, který si sami hradí. Máme tak naštěstí hodně zákazníků, kteří k nám jezdí skutečně 25 let, a já jsem za ně strašně vděčná a hrozně bych jim chtěla pomoci, aby jezdili co nejdéle.

Vzpomněla by sis na nějakou srandovní událost?

Od té doby, co jsou školy více hlídané, nechtějí mě kolikrát vpustit dovnitř. Onehdy jsem se zase dobývala do nějaké školy, když v tom vyšel pán v teplákové soupravě, zřejmě učitel tělocviku, který na mě spustil: „*Co tu děláte? Byla jste v šatně?*“ „*Nebyla. Já jsem z ostravského divadla.*“ „*Promiňte, nezlobte se, nám se ztrácejí boty, tak musíme každého prozkoumat.*“ Pak jsem se od paní profesorky dozvěděla, že to byl ředitel.

Málokdo v tomto divadle ví, že jsem maminka Vladimíra Poláka. Já na tuto skutečnost taky nijak neupozorňuju. Nejednou se mi ale stalo, že se v telefonu ozval neznámý hlas, který vyznídal: „*Prosím vás, můžu se soukromně zeptat, vy něco máte s Vladimírem Polákem?*“ Já říkám: „*No, trochu jo.*“ Načež se vzápětí ozve: „*To je váš manžel?*“ Tak bud Vláda na jevišti vypadá tak staře, nebo já tak mladě.

Co ti tato práce přináší?

Já mám divadlo hrozně ráda a myslím si, že všichni, kteří tady dělají, musejí mít svým způsobem divadlo rádi. Po zkušenostech z jiných pracovních prostředí musím říct, že nikde jinde nezažiješ takové „vzrůšo“ jako v divadle. Ani minutu se nenudím. Dost často se třeba v noci budím s představou, že jsem někomu zapomněla rezervovat nebo poslat lístky. Protože používám soukromý mobil (teď mi čerstvě dali služební), lidi mi třeba v sobotu večer volají nebo píšou esemesku, že chtějí zajistit lístky, a já to samozřejmě do pondělí zapomenou. Představ si, tolik let tu dělám a teprve teď se vzpamatovali lidi od nás z baráku, kteří mě zastavují ve výtahu nebo v parku, když venčím psa: „*Jé, nemůžete mi sehnat čtyři lístky, mi přijede návštěva.*“ Prostě, já kde vlezu, tam prodávám. Už jsem prodávala i na operačním sále.

V této souvislosti se mi vybavuje jedna příhoda: Byla jsem u svého lékaře, který ke mně měl přísný přístup, protože jsem měla nějaké to kilo navíc, když v tom vešla sestra a povídá: „*To je maminka Vladimíra Poláka.*“ Pan doktor se úplně rozzářil a přívětivě povídá: „*V pořádku; udržujte se tak, jak jste.*“ A od té doby je na mě hodný. Takže nejenom já pomáhám divadlu, ale i divadlo pomáhá mně. Díky divadlu jsem navázala spoustu známostí. A těší mě, že jsem si našla kamarádky i mezi dříve narozenými, se kterými se navštěvujeme a píšeme si. (on)

Na cestě za klienty

Foto Martin Popelář

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ & EXTRA

NDM EXTRA (BŘEZEN – DUBEN 2016)

16. března 2016

ve 20 hodin v Absintovém klubu Les S LESÍKEM DO LESA
Prožijte ojedinělý středeční večer s Jesperem Hallem a jeho texty jak v norském jazyce, tak v češtině v podání herců naší činohry.

18. března 2016

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka LESÍK S NORSKÝM BONUSEM – beseda s autorem po představení
Přímo po představení výjimečné setkání a beseda s autorem norského dramatu Jesperem Hallem.

24. března 2016

v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia KRÁL UBU
Při příležitosti uvedení premiéry inscenace hry *Král Ubu* přinášíme zajímavou přednášku profesorky katedry romanistiky Filozofické fakulty Ostravské univerzity Mariany Kunešové o Alfredu Jarrym i jeho hře. Přednáška bude spojena s následnou besedou.

1. dubna 2016

ve 20 hodin v Divadle Jiřího Myrona NOC S ANDERSENEM
NDM se již podruhé zapojí do literární noci pro děti. Přijďte společně s námi strávit noc plnou dobrodružství!

5. – 30. dubna 2016

Pasáž Knihovny města Ostravy VÝSTAVA PLAKÁTŮ DIVADELNÍCH INSCENACÍ HER WILLIAMA SHAKESPEARA
NDM ve spolupráci s profesionálními ostravskými divadly a Knihovnou města Ostravy pořádá výstavu plakátů divadelních inscenací her Williama Shakespeara. Akce je pořádána v rámci projektu Shakespeare Ostrava 2016.

28. dubna – 31. května 2016

Divadlo Jiřího Myrona VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ K VÝROČÍ 30 LET OD ZNOVUOTEVŘENÍ DJM
NDM si připomene třicetileté výročí od slavnostního znovuotevření Divadla Jiřího Myrona, které se konalo 28. dubna 1986. Vernisáž výstavy proběhne 28. dubna v 17.30 hodin v prvním patře foyeru Divadla Jiřího Myrona v prostorách bývalé kuřárny.

30. dubna 2016

Divadlo Antonína Dvořáka MEZINÁRODNÍ DEN TANCE
Soubor baletu NDM pro vás připravil den otevřených dveří v den hlavní zkoušky nové inscenace *Sen noci svatojánské*.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992) a *Od čtverce ke čtverci a k šestiúhelníku* (2015), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

3. 3. – 26. 4. 2016 KRZYSZTOF RACON A KONCANCJA NOWINA KONOPKA – IMPERFEKT
Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě. Výstavní projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. 3. 2016 – 29. 4. 2016 JAKUB ŠPAŇHEL
Vernisáž se uskuteční v pondělí 7. března 2016 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí divadelní přátelé,

Shakespeare Ostrava 2016 je v plném proudu a Vy se můžete těšit na celou řadu zajímavých akcí a projektů spojených s osobností Williama Shakespeara. NDM extra Vám ale přináší mnohem víc!

V polovině března Vás čekají dvě mimořádná setkání s autorem norského dramatu *Lesík* Jesperem Hallem, se kterým si můžete popovídat nejen při autorském čtení v Lese, ale také přímo na jevišti Divadla Antonína Dvořáka po představení hry *Lesík*.

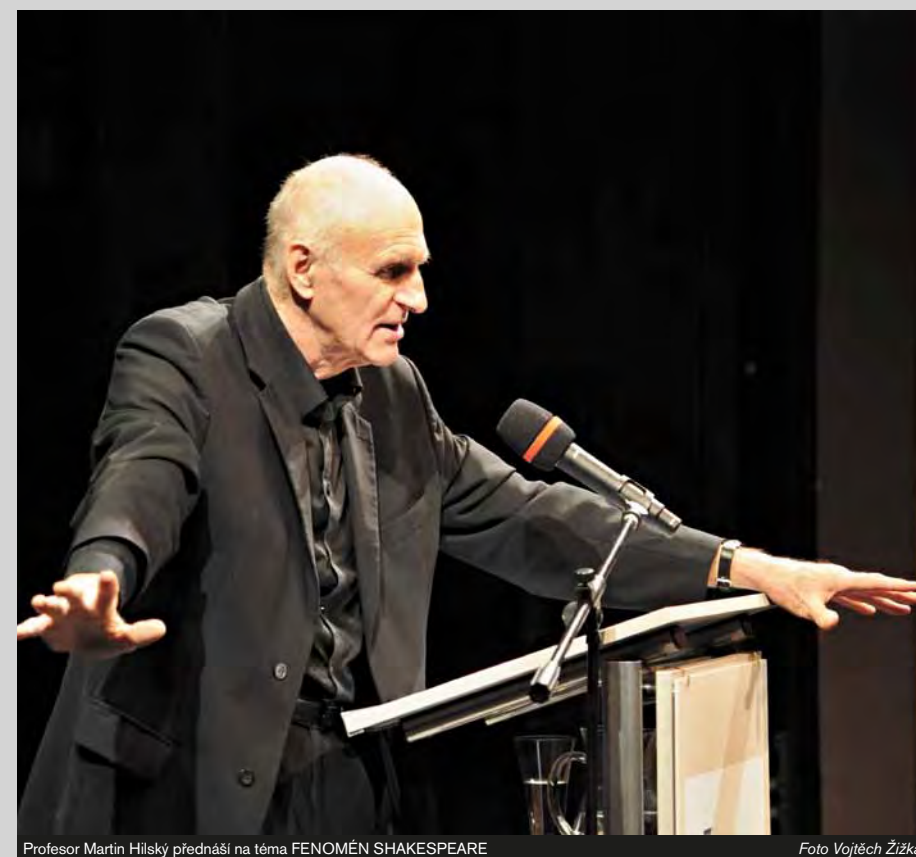
Příznivce tance jistě potěší, že se i letos zapojíme do oslav Mezinárodního dne tance a zprostředkujeme Vám netradiční taneční prožitky přímo na prknech, která znamenají svět!

Dne 1. dubna 2016 se Ateliér společně s NDM již podruhé zapojí do celostátní akce *Noc s Andersenem*. Celý přípravný tým se již teď těší na noční divadelní dobrodružství s Malou mořskou vílou...

Přinášíme také reportáž z prvního setkání celoroční Divadelní školy pro pedagogy, které doslova číselo inspirativními podněty lektorů i účastníků.

Přejeme Vám nezapomenutelné zážitky s NDM!

Andrea Dortová (mimořádné projekty NDM),
Tereza Strmisková, Radana Otipková a Jana Cindlerová (divadelní lektorky NDM)

Profesor Martin Hilský přednáší na téma FENOMÉN SHAKESPEARE

Foto Vojtěch Žizka

NEVŠEDNÍ ZÁŽITKY
S MIMORÁDNOU NORSKOU NÁVŠTĚVOU

16. 3. 2016
ve 20 hodin v Absintovém klubu Les
S LESÍKEM DO LESA

Chcete se dozvědět více o autorovi inscenace *Lesík* a jeho tvorbě? Poslechnout si *Lesík* a další Halleho texty v norštině a porovnat je s českou verzí v podání herců naší činohry? Nebo si jen tak popovídat s významným norským dramatikem? Tak si rozhodně nenechte ujít střední večer v Absintovém klubu Les! Večerem s Jesperem Hallem bude provázet ředitel NDM Jiří Nekvasil.

18. 3. 2016
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
(repríza inscenace *Lesík*)
LESÍK S NORSKÝM BONUSEM

– beseda s autorem po představení
Už jste zhlédli náš severský thriller o ztraceném dětství? Nevadí! Přijďte se podívat znovu, neboť

jsme pro vás připravili opravdu nevšední zážitek. Přítomen bude autor hry Jesper Halle, který vám po představení přímo na jevišti Divadla Antonína Dvořáka spolu s herci a dramaturgyní inscenace zodpoví všechny vaše zvědavé otázky. Role moderátora diskuse se zhostí umělecký šéf činohry Peter Gábor.

Jesper Halle

Foto Siv Svendsen

30. 4. 2016
Divadlo Antonína Dvořáka
MEZINÁRODNÍ DEN TANCE

NDM se již potřetí připojí k oslavám Mezinárodního dne tance, který se tradičně slaví 29. dubna. Soubor baletu pro vás připravil opět něco extra! Dne 30. dubna, v den konání hlavní zkoušky baletní komedie podle Williama Shakespeara *Sen noci svatojánské*, budete mít šanci zhlédnout nejen klasický baletní dril před premiérou, ale také jeviště, zákulisí a kostýmy za účasti všech inscenátorů.

(ad)

Mezinárodní den tance

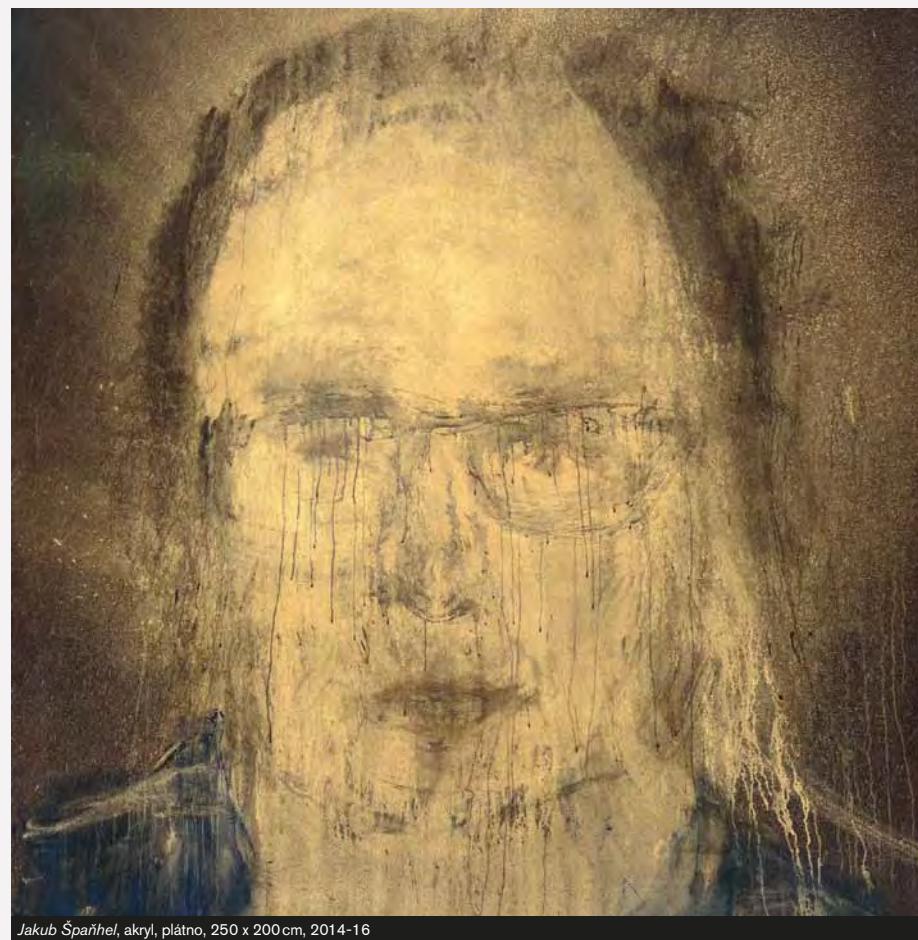
Foto archiv

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. 3. – 29. 4. 2016
v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 7. 3. v 18 hodin
Jakub Špaňhel

Jakub Špaňhel (1976) patří mezi významné malíře střední generace. Narodil se v Karvině a Střední uměleckoprůmyslovou školu navštěvoval v Ostravě. Od dob absolutoria na Akademii výtvarných umění v Praze Jakub Špaňhel žije a pracuje v tomto městě. V roce 2011 se uskutečnila jeho výstava v Domě umění v Ostravě a vyšel k ní obsáhlý katalog. Výrazný talent Jakuba Špaňhela se projevil již na vysoké škole. Absolvoval cyklem velkoplošných obrazů s tématem interiérů kostelů. Černobílá rozmáchlá malba korespondovala se smyslovostí barokních interiérů a prokázala, že nezáleží tolik na tématu, ale především na způsobu jeho pojetí. Špaňhel maluje v cyklech, které představují většinou jedno téma, často velmi banální, a vždy jej prezentuje malířským způsobem, který vyrazí dech. Maloval květiny, růže, lustry, akty, benzinky, banky atd. Obrazy Jakuba Špaňhela se staly lákavou investicí pro řadu sběratelů a obdivovatelů umění.

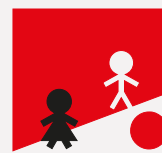

Jakub Špaňhel, akryl, plátno, 250 x 200 cm, 2014-16

maleb. Špaňhelova tvorba se ovšem nevyčerpává jen dokonalostí svého provedení, ale je charakteristická i hledáním nových přístupů k uchopení obrazu.

(mkš)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Noční putování Divadlem Jiřího Myrona
pro děti: Noc s Andersenem 2016 opět
v NDM!

Ateliér pro děti a mládež společně s NDM se letos již podruhé zapojí do celostátní literární akce **Noc s Andersenem 2016**.

Noc s Andersenem v Národním divadle moravskoslezském v roce 2015

Foto Michaela Bobková

Když duje víchř moderní/i aneb První setkání Divadelní školy pro pedagogy 2016

V roce 2016 přichází Ateliér ve spolupráci s NDM s novinkou – po pěti ročnících Letní divadelní školy pro pedagogy rozšiřujeme rozsah vzdělávacího programu také o 4 setkání v průběhu školního roku.

První z nich máme již úspěšně za sebou! Jeho tématem, jak už název setkání *Když duje víchř moderní/i* napovídá, byla moderna objevující se na repertoáru NDM v mnoha podobách. Program byl pestrý: workshop *Nesmrtelný král Ubu* s divadelními lektorkami Radanou Otípkovou, Terezou Strmiskovou a režisérem inscenace *Král Ubu* v NDM Janem Fričem, přednáška *Král Ubu v kontextu českého a světového divadla* vysoškoškolské pedagožky a překladatelky Mariany Kunešové, moderovaná diskuse divadelní lektor-

ky Jany Cindlerové s dramaturgyní opery Evou Mikuláškovou a tanečníkem Patrickem Ulmanem o inscenacích *Tři přání* a *Chaplin* s provokativním podtitulem *V čem byli moderní a co my s tím dnes?* Příjemnou tečkou za nabitým odpolednem byla společná návštěva představení *Chaplin* v Divadle Jiřího Myrona.

Děkujeme všem zúčastněným pedagogům
za milé a podnětné setkání a těšíme se na další!

Více informací o Divadelní škole pro pedagogy (akreditované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky) na www.ndm.cz v sekci Ateliér – Pro školy.

(ts)

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

Letní divadelní škola pro pedagogy

Foto Michaela Bobková

běžný divák dostane pouze zřídka: zkušebnu, baletní sál, jeviště, ... Vyzkouší si, jaké to je nocovat ve foyeru divadla ve vlastním spacáku. Program připravují divadelní lektorky NDM ve spolupráci se studenty oboru kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo Slezské univerzity v Opavě a herci NDM.

Příhlášky odvážní nocležníci (nebo spíše jejich rodiče) naleznou na webu www.ndm.cz v sekci Ateliér.

Těšíme se na vás!

(ts)

NDM iniciovalo vznik pamětní busty významné osobnosti ostravského baletu – pana Emericha Gabzdyla. Na její slavnostní odhalení dorazila i autorka díla ostravská sochařka Šárka Mikesková.

Foto Martin Popelář

V Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka jsou od pondělí 11. ledna k vidění nové obrazy. Vystavuje zde Martin Froulík. Mladý umělec vystavuje 7 obrazů z posledních 2–3 let.

Foto Vojtěch Žižka

Projekt SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 byl slavnostně zahájen 25. ledna 2016 v Divadle Antonína Dvořáka přednáškou profesora Martina Hilského s názvem FENOMÉN SHAKESPEARE.

Foto Vojtěch Žižka

Děkujeme panu Igoru Vejsadovi za 20 let působení v NDM. Na fotografii dne 31. ledna na jevišti Divadla Antonína Dvořáka s ředitelkou NDM Jiřím Nekvasilem a šéfkou baletu Lenkou Dřímlovou u příležitosti představení LABUTÍHO JEZERA v choreografii oslavence.

Foto archiv

Při příležitosti uvedení norského dramatu LESÍK v Divadle Antonína Dvořáka jsme divákům přinesli další zajímavou akci (tentokrát v Minikině), přednášku o filmu v podání teatroložky a nordistky Karolíny Stehlíkové.

Foto Vojtěch Žižka

Martin Straka zachytil na svých fotografiích jedinečnou hereckou práci, kterou Hana Fialová předvedla v roli Edith Piaf. Výstava v Divadle Jiřího Myrona má název MARTIN – HANA – EDITH. Přijďte se podívat!

Foto Josef Zajíc

Předpremiérová beseda s inscenačním týmem u příležitosti české premiéry díla DENÍK MÉHO OTCE v Klubu Atlantik. Zleva: autor dramaturgie Miro Dacho, režisér Lukáš Brutovský, scénograf Juraj Kuchárek a šéf činohry NDM Peter Gábor.

Foto Vojtěch Žižka

Tiskové konference k zahájení celoročního kulturního projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 se zúčastnili také primátor města Tomáš Macura, přední znalec Shakespeareova díla Martin Hilský a rektor Ostravské univerzity Jan Láta.

Foto Vojtěch Žižka

Šanci na Cenu Thálie 2015 mají čtyři umělci Národního divadla moravskoslezského. Mezi nominovanými v kategorii opereta-muzikál se již potřetí objevila Martina Šnytová, a to za roli Fanny Briceové v muzikálu FUNNY GIRL.

Foto Barbora Chramostová

Z operní nominace se může těšit lordanka Derilova (vlevo), a to za hlavní ženskou roli v opeře OHNIVÝ ANDĚL. Na fotografii je společně s operní pěvkyní Olgou Jelínkovou.

Zdroj ceny-thalie.cz

Předpremiérová beseda k inscenaci HAMLET se uskutečnila v Knihovně města Ostravy. Na fotografii sopranistka Marta Reichelová, dramaturgyně Eva Mikulášková, režisér Radovan Lipus a barytonista Roman Hoza.

Foto Vojtěch Žižka

Další z počínů v rámci projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 – premiéra inscenace HAPRDÁNS neboli HAMLET PRINC DÁNSKÝ, která se uskutečnila na netradičním místě – ve Staré aréně.

Foto Vojtěch Žižka

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz +420 603 317 299 www.lpcatering.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203
603 184 562
596 276 242
736 627 169

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: 596 276 202
736 627 168

- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM

– Vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

Auto Heller

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

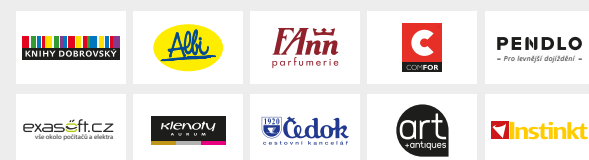
OSTRAVA!!!

výhody a slevy cca 5 až 30 %
platí v České i Slovenské republice
na 10.000 obchodních místech
jednoduše, vždy, všude

Využijte 10 % slevu* na vstupenky
do Divadla Jiřího Myrona a Divadla Antonína Dvořáka
*večerní pokladna, předprodej NDM - slevu na premiérová nebo mimořádná představení pouze pro držitele VIP karet

Dalších 10.000 najdete na www.sphere.cz nebo v aplikaci Sphere

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps
pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet s.s., Hájkova 1190/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

Data | Hlas | Obraz | Internet

PROGRAM BŘEZEN 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	HAMLET – premiéra	PP	18.30	O
4.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	IV.	18.30	Č
5.	HAMLET – druhá premiéra	MP	18.30	O
6.	ŠKOLA PRO ŽENY	N	15.00	Č
8.	LESÍK	E	18.30	Č
9.	POPELKA	F	18.30	B
11.	ANNA BOLENA		18.30	O
12.	MARIA STUARDA	PS	18.30	O
13.	ROBERTO DEVEREUX	N	15.00	O
15.	ANDREA CHÉNIER	V.	18.30	O
16.	ROBERTO DEVEREUX	II.	18.30	O
17.	HAMLET	VII.	18.30	O
18.	LESÍK	IV.	18.30	Č
19.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	X.	18.30	O
23.	ROBERTO DEVEREUX	F	18.30	O
24.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
29.	HAMLET	VOP	18.30	O
30.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	II.	18.30	Č
31.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	VII.	18.30	O
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
1.	KUŘAČKY		19.00	Č
13.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla **www.ndm.cz/cz/newsletter** a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	EDITH A MARLENE – 50. představení		18.30	OPTA/M
2.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	II.	18.30	Č
3.	CHAPLIN	VII.	18.30	B
4.	FUNNY GIRL		18.30	OPTA/M
5.	CHAPLIN		18.30	B
6.	FANTOM LONDÝNA		16.00	OPTA/M
8.	EVITA		18.30	OPTA/M
9.	PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA	ZP2	18.30	OPTA/M
10.	VELKÝ GATSBY	C	18.30	Č
12.	POSTŘÍŽINY	PS2	18.30	Č
17.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
19.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
20.	HABAĐÚRA	SP	10.30	Č
21.	QUO VADIS		18.30	Č
22.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
23.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
24.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
25.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
29.	POSTŘÍŽINY – derniéra	V.	18.30	Č
30.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
31.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	ZP3	18.30	Č
DIVADELNÍ KLUB				
20.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
STARÁ ARÉNA				
9.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č
16.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert, Z – ZADÁNO

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, PP, MP, P, P2,ČP, VOP, ZP2, ZP3, SP

PROGRAM DUBEN 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	POPELKA	X.	18.30	B
5.	ROBERTO DEVEREUX	VOP	18.30	O
7.	KRÁL UBU – premiéra	PP	18.30	Č
8.	POPELKA	D	18.30	B
9.	KRÁL UBU – první repríza	MP	18.30	Č
10.	MARIA STUARDA		16.00	O
12.	ŠKOLA PRO ŽENY		18.30	Č
13.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	II.	18.30	O
14.	ANNA BOLENA		18.30	O
15.	LA TRAVIATA – 60. představení		18.30	O
16.	HAMLET	X.	18.30	O
21.	ROBERTO DEVEREUX	C	18.30	O
22.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA	D	18.30	O
22.	LESÍK – zájezd Norsko			
23.	NABUCCO		18.30	O
23.	LESÍK – zájezd Norsko			
24.	NABUCCO		16.00	O
26.	NABUCCO – derniéra		18.30	O
27.	KRÁL UBU		18.30	Č
28.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	VII.	18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
6.	MUČEDNÍK – premiéra		19.00	Č
9.	MUČEDNÍK – první repríza		19.00	Č
10.	KUŘAČKY		19.00	Č
27.	MUČEDNÍK		19.00	Č
29.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

VELIKONOČNÍ EVANGELIUM PODLE HOUSLÍ ZNOVU V OSTRAVĚ

Po pěti letech budou mít Ostravané vzácnou příležitost zhlédnout výjimečné hudební představení *Evangelium podle houslí*. Velikonoční chrámové oratorium skladatele Pavla Helebranda, na jehož provedení se podílí na 180 zpěváků a hudebníků v čele s Jiřím Pavlicou a Hradišťanem, zavítá do čerstvě zrekonstruované katedrály Božského Spasitele.

Letošní dvě ostravská představení – první pro školní mládež a seniory a druhé pro veřejnost – proběhnou 4. dubna 2016 v 10.00 a 19.30 hodin. O týden později bude dílo provedeno v Olomouci – zdejší představení se uskuteční 11. dubna 2016 v 19.00 hodin v chrámu Panny Marie Sněžné.

Předprodej vstupenek ve všech pobočkách Ostravského informačního servisu a také v předprodeji vstupenek NDM.

Foto Werner Ullmann

REPERTOÁR NDM (BŘEZEN – DUBEN 2016)

OPERA
Ambroise Thomas HAMLET 3. 3. (18.30), 5. 3. (18.30), 17. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)
Gaetano Donizetti ANNA BOLENA 11. 3. (18.30), 14. 4. (18.30)
Gaetano Donizetti MARIA STUARDA 12. 3. (18.30), 10. 4. (16.00)
Gaetano Donizetti ROBERTO DEVEREUX 13. 3. (15.00), 16. 3. (18.30), 23. 3. (18.30), 5. 4. (18.30), 21. 4. (18.30)
Umberto Giordano ANDREA CHÉNIER 15. 3. (18.30)
Bohuslav Martinů TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA 19. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 13. 4. (18.30), 22. 4. (18.30)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 15. 4. (18.30)
Giuseppe Verdi NABUCCO 23. 4. (18.30), 24. 4. (16.00), 26. 4. (18.30)

ČINOHRA
Anna Saavedra KUŘAČKY 1. 3. (19.00), 10. 4. (19.00)
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 2. 3. (18.30), 23. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 10. 4. (15.00), 19. 4. (18.30), 30. 4. (18.30)
Pavel Vilikovský – Miro Dacho DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA 4. 3. (18.30), 30. 3. (18.30), 28. 4. (18.30)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 6. 3. (15.00), 12. 4. (18.30)
Jesper Halle LESÍK 8. 3. (18.30), 18. 3. (18.30), 22. 4. (19.00), 23. 4. (19.00)
Ivan Vyskočil HAPRDÁNS neboli HAMLET PRINC DÁNSKÝ 9. 3. (19.30), 16. 3. (19.30), 13. 4. (19.30), 24. 4. (19.30)
Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf VELKÝ GATSBY 10. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka POSTŘÍŽINY 12. 3. (18.30), 29. 3. (18.30), 26. 4. (10.00)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 13. 3. (19.00), 29. 4. (19.00)
Michael Cooney HABAĐÚRA 20. 3. (10.30)

ČINOHRA
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 20. 3. (19.00)
Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík QUO VADIS 21. 3. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHAI! (Hole dupy) 22. 3. (18.30)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 6. 4. (19.00), 9. 4. (19.00), 27. 4. (19.00)
Alfred Jarry KRÁL UBU 7. 4. (18.30), 9. 4. (18.30), 27. 4. (18.30)

BALET
CHAPLIN 3. 3. (18.30), 5. 3. (18.30)
Sergej Prokofjev POPELKA 9. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 8. 4. (18.30)
Petr Iljič Čajkovskij LABUTÍ JEZERO 24. 3. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Éva Pataki EDITH A MARLENE 1. 3. (18.30), 1. 4. (18.30)
Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart FUNNY GIRL 4. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 3. 4. (16.00)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 6. 3. (16.00)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 8. 3. (18.30)
Zdeněk Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 9. 3. (18.30), 9. 4. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 17. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 24. 3. (18.30), 25. 3. (18.30), 7. 4. (18.30), 8. 4. (18.30), 14. 4. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 30. 3. (18.30), 27. 4. (18.30), 28. 4. (18.30)
Jaroslav Dušek – Ondřej Smeykal – Mario Buzzi L2: BRÁNA ŽIVOTA! 21. 4. (18.30), 23. 4. (18.30), 24. 4. (16.00)

Změna programu vyhrazena!

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Chcete mít své jisté místo v hledišti?

Chcete vidět své oblíbené inscenace?

Chcete zcela zdarma navštívit Barcelonu?

Chcete získat až 50% cenové zvýhodnění na představení?

Chcete měsíčně dostávat divadelní zpravodaj přímo do své schránky?

Pokud minimálně jednou odpovíte **ANO**,
již dnes si naplánujte zakoupení
PŘEDPLATNÉHO 2016/2017
na 98. divadelní sezónu NDM!

PRODEJ PŘEDPLATNÉHO
ZAHAJUJEME již 14. dubna 2016!

Staňte se i Vy předplatitelem
Národního divadla moravskoslezského

Vyhrajte
letecký zájezd
Ostrava → Barcelona

Dagmar Sedláčková
průvodkyně Radynacestu.cz pro Barcelonu

„Příjezd do Barcelony je pro mne jako návrat domů. Vůně moře, geniální stavby architekta Gaudiho, spleť jazyků na Ramblas... A nepotřebujete ani španělštinu a slovník. Pojeďte se mnou prožít tohle krásné místo.“

rady nacestu.cz

Zajistěte si své předplatné do 1. 9. 2016 a hrajte o eurovíkend pro 2 osoby.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

98. SEZÓNA

DIVADLO

CENTRU!!!

PŘEDPLATNÉ SEZÓNA 2016/2017

V prodeji od 14. dubna 2016

Na zahajovací tiskové konferenci vyhlásilo město Ostrava grantovou výzvu, ve které nabízí na podporu projektů spjatých či inspirovaných tvorbou a dílem Williama Shakespeara 800 000 korun. Od grantu si město slibuje zapojení i široké veřejnosti, neboť projekt je otevřenou platformou, ke které se mohou připojovat i další organizace či jednotlivci, a to i v průběhu již probíhajícího projektu. „*Líbí se mi příležitost propojit ostravskou kulturu do jednoho projektu. Navíc se profesionální i amatérské soubory, stejně jako jednotlivci, mohou věnovat kreativní tvorbě v nastudování díla Williama Shakespeara,*“ uvedl primátor města Ostravy Tomáš Macura.

aktuality k projektu

- ◆ Díky finanční podpoře statutárního města Ostravy si do 4. března 2016 (do 13:00) mohou ostravské instituce, ale také jednotlivci nebo skupiny zažádat až o 50 000 Kč na realizaci projektu spjatého s tvorbou Williama Shakespeara. Těšíme se, že se tak k oslavám Shakespeareova výrazného odkazu připojí další zajímavé subjekty napříč ostravskou kreativní scénou.

- ◆ Budeme rádi za jakékoli další návrhy, jak téma projektu Shakespeare Ostrava 2016 prolnout do činnosti Vaší organizace, galerie, kavárny, školy, sdružení nebo třeba občůdku. Rádi se s vámi setkáme a pomůžeme s propagací vašeho projektu. Kontaktujte nás na william@shakespeare2016.cz

- ◆ Ostrava bude letos již podeváté hostit prestižní festival Letní shakespeareovské slavnosti probíhající na Slezskoostavském hradě vždy v červenci a srpnu. Předprodej vstupenek bude spuštěn v polovině dubna 2016. Bližší informace na www.shakespeareova.cz

shakespeareovo znovuzrození

Dne 23. dubna 2016 vzpomene kulturní svět 400. výročí úmrtí jedné z největších osobností světové literatury a divadla: dramatika, básníka, herce i divadelního podnikatele Williama Shakespeara. Zemřel ve svých 52 letech téměř na den přesně od svého narození a v jeho místě, v anglickém Stratfordu nad Avonou. Shakespeare po sobě zanechal dodnes živé a inspirativní dílo, a proto lze, s trochou nadsázky, jeho výročí úmrtí interpretovat i jako jakési výročí znovunarození.

Projekt, v rámci kterého se spojily ostravské kulturní a vzdělávací instituce, aby po celý rok 2016 společně a nepřehlédnutelně připomněly Shakespeareův přínos kultuře a celé společnosti, byl slavnostně zahájen 25. ledna 2016 v zaplněném hledišti Divadla Antonína Dvořáka během přednášky profesora Martina Hilského FENOMÉN SHAKESPEARE.

„Přednáška profesora Martina Hilského byla snad tím nejlepším možným způsobem zahájení celoročního projektu Shakespeare Ostrava 2016. Nejen proto, že umožnila ostravské kulturní i akademické obci setkání s naprosto ojedinělou osobností překladatele, badatele a znalce díla Williama Shakespeara, ale hlavně proto, že dala ten nejlepší základ k přístupu ke všemu, co účastníky shakespeareovských akcí v roce 2016 v Ostravě čeká,“ napsal ve své reflexi Ladislav Vrchovský.

LETNÍ
SHAKESPEAROVSKÉ
SLAVNOSTI
OSTRAVA

janáčkova
filharmonie
ostrava

Janáčkův
máj

KNIHOVNA!!!
za vším hledej knihu...

@ DIVADLO
LOUTEK
OSTRAVA

aréna

Stará
aréna

Za podpory

OSTRAVA!!!

www.shakespeare2016.cz

#2/6

březen-duben

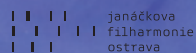
A man with long, wavy brown hair and a light beard is looking back over his right shoulder. He is wearing a light blue button-down shirt with the top button open. He is holding a dark object, possibly a phone or a small bag, near his face. The background is dark and out of focus, suggesting an indoor setting with some lights.

071

janáčkova
filharmonie
ostrava

084 / 085

091

A photograph showing a woman wearing a white veil and a young girl in a purple dress looking at a small object together. The woman is on the left, and the girl is on the right. They are both smiling and looking down at the object. The background is slightly blurred, showing other people in a museum setting.

092

A man with dark hair and a beard, wearing a light blue shirt, is looking directly at the camera. A woman with long brown hair is leaning in from behind him, looking over his shoulder. The man is holding a small potted plant with green leaves and yellow flowers. The background is a plain, light-colored wall.

096

KNIHOVNA!!!
za vším hledej knihu...

104

120

www.dlo-ostrava.cz

DIVADLO

CENTRU!!!

PREMIÉRY DIVADELNÍ SEZÓNY 2016/2017

98. DIVADELNÍ SEZÓNA – s jistým místem v hledišti,
bez nutnosti rezervací a mnoho dalších výhod...

DIVADLO JE V CENTRU!!!

V centru města, dění, kultury, pozornosti, v centru Vašeho zájmu! Tak zní motto 98. divadelní sezóny.

Připravili jsme pro Vás jedinečnou nabídku předplatného. Navštivte naše představení, hrajeme od září 2016 do června 2017. Vyberte si z 23 předplatitelských skupin, a to takovou, která zcela odpovídá Vaším představám – **podle žánrů, divadla, hracích dnů, hodiny začátku představení – skupinu premiérovou, seniorskou nebo studentskou**. Předplatné může být vhodným dárkem pro rodinu, ale také pro obchodní partnery. Přijďte si osobně vybrat do předprodeje NDM, rádi Vám poradíme!

Premiéry 2016/2017

OPERA

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

LA CLEMENZA DI TITO

Už tvůj hněv mě rozpaluje a Řím je v plamenech!

Hudební nastudování **Jakub Klecker**

Režie **SKUTR**

**Premiéry 6. a 8. října 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Zdeněk Fibich (1850–1900)

BOUŘE

*Plni krve, vášně, tápejte
na ostrově duchů!*

Hudební nastudování **Marek Šedivý**

Režie **Jiří Nekvasil**

**Premiéry 1. a 3. prosince 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Benjamin Britten (1913–1976)

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

*Když tvrdě spí vše nevinné a milé,
vražda a chtíč se mají k dílu čile.*

Hudební nastudování **Ondřej Vrabec**

Režie **Jiří Nekvasil**

**Premiéry 16. a 18. února 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Bedřich Smetana (1824–1884)

TAJEMSTVÍ

Dva zneprátené rody ve Smetanově operním pokladu

Hudební nastudování **Jakub Klecker**

Režie **Tomáš Studený**

**Premiéry 27. a 29. dubna 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Gioacchino Rossini (1792–1868)

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

*Jásejte trubky, zahlahol fanfáro!
Vchází sám velký lazebník Figaro!*

České přebásnění **Jaromír Nohavica**

Hudební nastudování **Marko Ivanović**

Režie **Ondřej Havelka**

**Premiéry 15. a 17. června 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Premiéry 2016/2017

ČINOHRA

David Jařab (1971) – Jakub Kudláč (1978)

POSLEDNÍ ŠTACE – ADIEU EUROPA

Příběh z předválečné Ostravy

Režie **Štěpán Pácl**

Světová premiéra 27. října 2016 v Divadle Jiřího Myrona

Peter Quilter

JE ÚCHVATNÁ!

Komedie o nejtragičtější operní zpěvačce všech dob

Režie **Peter Gábor**

Premiéra 3. listopadu 2016 v Divadle Antonína Dvořáka

Pere Riera (1974)

HODINA PŘED SVATBOU

O peníze jde až v první řadě...

Režie **Janusz Klimsza**

Premiéra 19. ledna 2017 v Divadle Antonína Dvořáka

Adolf Nowaczyński (1876–1944)

CAR SAMOZVANEC

Historické drama

Režie **Andrzej Celiński**

Česká premiéra 26. ledna 2017 v Divadle Jiřího Myrona

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941) – Tom Stoppard (1937)

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie

Režie **Radovan Lipus**

Premiéra 6. dubna 2017 v Divadle Jiřího Myrona

Brad Fraser (1959)

TEĎ MĚ ZABIJ

Silnější než láska

Režie **Janusz Klimsza**

Česká premiéra 27. května 2017

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Viliam Klimáček (1958)

SISSI (ÚTĚKY ALŽBĚTY RAKOUSKÉ)

Epopej z císařského dvora

Režie **Peter Gábor**

Premiéra 8. června 2017 v Divadle Jiřího Myrona

PROČ SI ZAKOUPIT NAŠE PŘEDPLATNÉ?

- získáte své jisté místo v hledišti
- získáte až 50% cenové zvýhodnění na předplatitelská představení
- získáte slevu 20% při zakoupení vstupenek na jednotlivá představení mimo Vaši předplatitelskou skupinu (studenti a senioři dokonce až 50% slevu)
- získáte právo přednostního nákupu a slev na mimořádné akce jako Galavečer (4. září 2016) a další výhody podle naší aktuální nabídky

Premiéry 2016/2017

BALET

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

– Maurice Ravel (1875–1937) – Steve Reich (1936)

Dva světy / jeden svět

Choreografie **Jiří Kylián, Ohad Naharin**

Premiéry 17. a 19. listopadu 2016 v Divadle Jiřího Myrona

TŘI MUŠKETÝŘI

Jeden za všechny, všichni za jednoho!

Choreografie a kostýmy **Paul Chalmer**

Hudba **Petr Malásek a další**

Premiéry 23. a 25. března 2017 v Divadle Antonína Dvořáka

Premiéry 2016/2017

OPERETA/MUZIKÁL

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Josef v novém a ještě zářivějším plášti se vrací!

České přebásnění **Michael Prostějovský**

Režie **Gabriela Petráková**

Hudební nastudování **Jakub Židek**

Obnovená premiéra 18. září 2016 v Divadle Jiřího Myrona

Cole Porter (1891–1964) – Samuel Spewack (1899–1971)

– Bella Spewack (1899–1990)

KISS ME, KATE! (KAČENKO, PUSU!)

Klasický americký muzikál podle Williama Shakespeara

Český překlad **Jiří Josek**

Režie **Lumír Olšovský**

Hudební nastudování **Jakub Židek**

Premiéry 15. a 17. prosince 2016 v Divadle Jiřího Myrona

Sylvester Levay (1945) – Michael Kunze (1943)

REBECCA

Napínavý hit muzikálové sezóny!

České přebásnění **Michael Prostějovský**

Režie **Gabriela Petráková**

Hudební nastudování **Marek Prášil**

Česká premiéra 9. března 2017 v Divadle Jiřího Myrona

INSCENACE NA REPERTOÁRU NDM V SEZÓNĚ 2016/2017

OPERA

ANDREA CHÉNIER • ANNA BOLENA • BRANIBOŘI V ČECHÁCH • HAMLET • LA TRAVIATA • PRODANÁ NEVĚSTA • ROBERTO DEVEREUX • TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA

ČINOHRA

DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA • DONAHA! (Hole dupy) • HABAĎÚRA • JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA • KRÁL UBU • KUŘAČKY • LESÍK • MOSKVA → PETUŠKY • MUČEDNÍK • MŮJ BOJ (Mein Kampf) • PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM • ŠKOLA PRO ŽENY • ŠPANĚLSKÁ MUŠKA • VELKÝ GATSBY • VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ • CO NÁS ŽERE? (Komentář Tita Andronica) • HAPRDÁNS neboli HAMLET PRINC DÁNSKÝ

BALET

CHAPLIN • LABUTÍ JEZERO • LOUSKÁČEK • POPELKA • SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

OPERETA/MUZIKÁL

EDITH A MARLENE • EVITA • FANTOM LONDÝNA • FUNNY GIRL • JESUS CHRIST SUPERSTAR • PLES V OPEŘE • SUNSET BOULEVARD

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ!

PRODEJ PŘEDPLATNÉHO ZAHAJUJEME 14. dubna 2016!

Více informací na **www.ndm.cz**

JAK si pořídit předplatné?

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

KDE si pořídit předplatné?

Čs. legii 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Tel.: +420 596 276 202, mobil: +420 736 627 168
Alena Burdová, e-mail: alena.burdova@ndm.cz

Provozní doba:

Pondělí		12.00 – 17.00
Úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
Čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Pátek	8.00 – 12.00	
Sobota – Neděle	zavřeno	

PRODEJ PŘEDPLATNÉHO ZAHAJUJEME 14. dubna 2016!

www.ndm.cz

**Staňte se i Vy předplatitelem
Národního divadla moravskoslezského**

**Vyhrajte
letecký zájezd
Ostrava → Barcelona**

**radyn
nacestu.cz**

Dagmar Sedláčková
průvodkyně Radynacestu.cz pro Barcelonu

„Příjezd do Barcelony je pro mne jako návrat domů. Vůně moře, geniální stavby architekta Gaudiho, spleť jazyků na Ramblas... A nepotřebujete ani španělštinu a slovník. Pojeďte se mnou prožít tohle krásné místo.“

Zajistěte si své předplatné do 1. 9. 2016 a hrajte o eurovíkend pro 2 osoby.

hlavní partner

partner souboru
opereta/muzikál

Auto Heller

partner baletních
představení

